EVROPSKÝ PARLAMENT 2014 - 2019

Dokument ze zasedání

A8-0341/2015

24.11.2015

ZPRÁVA

na téma „Směrem k evropské energetické unii“
(2015/2113(INI))

Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku

Zpravodaj: Marek Józef Gróbarczyk

Navrhovatel (*):
Ivo Belet, Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin

(*) Přidružený výbor – článek 54 jednacího řádu

PR_INI

OBSAH

Strana

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU 3

STANOVISKO VÝBORU PRO ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ, VEŘEJNÉ ZDRAVÍ A BEZPEČNOST POTRAVIN (*) 41

STANOVISKO VÝBORU PRO ZAHRANIČNÍ VĚCI 51

STANOVISKO VÝBORU PRO MEZINÁRODNÍ OBCHOD 55

STANOVISKO VÝBORU PRO DOPRAVU A CESTOVNÍ RUCH 60

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU....65

JMENOVITÉ KONEČNÉ HLASOVÁNÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU 66

(*) Přidružený výbor – článek 54 jednacího řádu

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

na téma „Směrem k evropské energetické unii“
(2015/2113(INI))

Evropský parlament,

– s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 191, 192 a 194 této smlouvy,

– s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii (Euratom),

– s ohledem na sdělení Komise s názvem „Rámcová strategie k vytvoření odolné energetické unie s pomocí progresivní politiky v oblasti změny klimatu“ (COM(2015)0080) a jeho přílohy,

– s ohledem na sdělení Komise s názvem „Evropská strategie energetické bezpečnosti“ a doprovodné pracovní dokumenty (COM(2014)0330),

– s ohledem na sdělení Komise o schopnosti evropské plynárenské soustavy krátkodobě čelit výpadkům dodávek: Připravenost na možné přerušení dodávek z východu během podzimu a zimy 2014/2015 (COM (2014)0654),

– s ohledem na sdělení Komise o zabezpečení dodávek energie a mezinárodní spolupráci s názvem „Energetická politika EU: jednání s partnery za našimi hranicemi“ (COM(2011)0539),

– s ohledem na zprávu Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru s názvem „Provádění sdělení o zabezpečení dodávek energie a mezinárodní spolupráci a závěrů Rady pro energetiku z listopadu 2011“ (COM(2013)0638),

– s ohledem na sdělení Komise ze dne 13. listopadu 2008 s názvem „Druhý strategický přezkum energetické politiky: Akční plán EU pro zabezpečení dodávek energie a jejich solidární využití“ (COM(2008)0781),

– s ohledem na sdělení Komise ze dne 26. listopadu 2014 nazvané „Investiční plán pro Evropu“ (COM(2014)0903),

– s ohledem na sdělení Komise ze dne 10. října 2012 nazvané „Silnější evropský průmysl pro růst a hospodářskou obnovu“ (COM(2012)0582),

– s ohledem na sdělení Komise ze dne 15. listopadu 2012 nazvané „Zajistit fungování vnitřního trhu s energií“ (COM(2012)0663) a na své usnesení ze dne 10. září 2013 o zajištění fungování vnitřního trhu s energií[1],

[1] Přijaté texty, P7_TA(2013)0344.

– s ohledem na sdělení Komise s názvem „Pokrok na cestě k dokončení vnitřního trhu s energií“ (COM(2014)0634),

– s ohledem na sdělení Komise nazvané „Priority energetických infrastruktur do roku 2020 a na další období – návrh na integrovanou evropskou energetickou síť“ (COM(2010)0677),

– s ohledem na sdělení Komise ze dne 29. ledna 2014 nazvané „Ceny energie a energetické náklady“ (COM(2014)0021/2),

– s ohledem na sdělení Komise ze dne 22. ledna 2014 nazvané „Za obnovu evropského průmyslu“ (COM(2014)0014),

– s ohledem na sdělení Komise s názvem „Zajistit fungování vnitřního trhu s energií“ a doprovodné pracovní dokumenty (COM(2012)0663),

– s ohledem na zprávu Komise ze dne 14. listopadu 2012 nazvanou „Stav evropského trhu s uhlíkem v roce 2012“ (COM(2012)0652),

– s ohledem na sdělení Komise ze dne 20. září 2011 nazvané „Plán pro Evropu účinněji využívající zdroje“ (COM(2011)0571) a na své usnesení ze dne 24. května 2012 o Evropě účinněji využívající zdroje[1],

– s ohledem na sdělení Komise s názvem „Energetická účinnost a její příspěvek k energetické bezpečnosti a rámec politiky do roku 2030 v oblasti klimatu a energetiky“ (COM(2014)0520),

– s ohledem na sdělení Komise nazvané „Plán přechodu na konkurenceschopné nízkouhlíkové hospodářství do roku 2050“ (KOM(2011)0112),

– s ohledem na sdělení Komise ze dne 15. prosince 2011 nazvané „Energetický plán do roku 2050“ (COM(2011)0885) a na usnesení Parlamentu ze dne 14. března 2013 o energetickém plánu do roku 2050, budoucnosti s energií[2],

– s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise nazvaný „Využití potenciálu zeleného růstu pro oblast zaměstnanosti“ (SWD(2012)0092),

– s ohledem na sdělení Komise o budoucnosti zachycování a ukládání CO_2 v Evropě (COM(2013)0180),

– s ohledem na sdělení Komise nazvané „Rámec politiky v oblasti klimatu a energetiky v období 2020–2030“ (COM(2014)0015),

– s ohledem na závěry ze zasedání Evropské rady, které se konalo ve dnech 23. a 24. října 2014,

– s ohledem na závěry zasedání Evropské rady, které se konalo ve dnech 19. a 20. března

[1] Přijaté texty, P7_TA(2012)0223,
[2] Přijaté texty, P7_TA(2013)0088.

2015,

– s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 347/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se stanoví hlavní směry pro transevropské energetické sítě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 1364/2006/ES a mění nařízení (ES) č. 713/2009, (ES) č. 714/2009 a (ES) č. 715/2009, a na sdělení Komise ze dne 14. října 2013 s názvem „Dlouhodobá vize infrastruktury v Evropě a za jejími hranicemi“ (COM(2013)0711), které stanoví první celounijní seznam projektů společného zájmu v oblasti energetické infrastruktury,

– s ohledem na návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se vytváří nástroj pro propojení Evropy (COM(2011)0665),

– s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 994/2010 ze dne 20. října 2010 o opatřeních na zajištění bezpečnosti dodávek zemního plynu a o zrušení směrnice Rady 2004/67/ES,

– s ohledem na třetí energetický balíček,

– s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2012 o energetické účinnosti, o změně směrnic 2009/125/ES a 2010/30/EU a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES,

– s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES,

– s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2010/31/EU ze dne 19. května 2010 o energetické náročnosti budov,

– s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES,

– s ohledem na rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 994/2012/EU ze dne 25. října 2012, kterým se zavádí mechanismus výměny informací o mezivládních dohodách mezi členskými státy a třetími zeměmi v oblasti energetiky,

– s ohledem na své usnesení ze dne 12. června 2012 o zahájení spolupráce s partnery za našimi hranicemi v oblasti energetické politiky: Strategický přístup k zabezpečeným, udržitelným a konkurenceschopným dodávkám energie[1],

– s ohledem na své usnesení ze dne 21. listopadu 2012 o průmyslových, energetických a ostatních hlediscích břidlicového plynu a ropy[2],

– s ohledem na své usnesení ze dne 17. února 2011 o strategii Evropa 2020[3],

[1] Přijaté texty, P7_TA(2012)0238,
[2] Přijaté texty, P7_TA(2012)0444,
[3] Úř. věst. C 188 E, 28.6.2012, s. 42.

– s ohledem na studii EP s názvem „Mapping the Cost of Non-Europe 2014–2019“ (Přehled nákladů vyplývajících z neexistence společného evropského postupu v letech 2014–2020),

– s ohledem na své usnesení ze dne 5. února 2014 k rámci politik v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030[1],

– s ohledem na Smlouvu o energetické chartě, a zejména články 7 a 20 této smlouvy,

– s ohledem na článek 52 jednacího řádu,

– s ohledem na zprávu Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku a stanoviska Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin, Výboru pro zahraniční věci, Výboru pro mezinárodní obchod a Výboru pro dopravu a cestovní ruch (A8-0341/2015),

A. vzhledem k tomu, že podle článku 194 SFEU má evropská energetická politika zajistit fungování trhu s energií, zajistit bezpečnost dodávek energie, podporovat energetickou účinnost a úspory energie, jakož i rozvoj obnovitelných zdrojů energie, a podporovat propojení energetických sítí; vzhledem k tomu, že stanovení skladby zdrojů stále náleží do vnitrostátní pravomoci členských států, v důsledku čehož u ní přetrvávají velké rozdíly;

B. vzhledem k tomu, že vytvoření odolné energetické unie s progresivní politikou v oblasti změny klimatu by mělo být založeno na přechodu k udržitelnému, progresivnímu energetickému systému, jehož hlavními pilíři jsou energetická účinnost, obnovitelné zdroje energie, nejlepší využívání evropských zdrojů energie a inteligentní infrastruktura; vzhledem k tomu, že v zájmu zajištění hospodářského růstu a tvorby pracovních míst a zabezpečení vedoucího postavení EU v těchto oblastech je nezbytné přijmout dlouhodobě stabilní regulační rámec;

C. vzhledem k tomu, že strategie energetické bezpečnosti musí zahrnovat kroky ke zmírnění poptávky po energii a zároveň účinné kroky k překonání největších a bezprostředně hrozících přerušení dodávek a také mechanismy v oblasti solidarity a koordinace na ochranu a posílení výroby energie, přenosové a distribuční sítě a propojovacích vedení; vzhledem k tomu, že infrastruktura musí být schopna zvládat různé obnovitelné zdroje a musí být zapojena do plně integrovaného a dobře fungujícího vnitřního trhu s energií jako nedílná součást energetické unie s diverzifikovanými vnějšími dodávkami a trasami;

D. vzhledem k tomu, že Parlament dvakrát požadoval, aby se závazné cíle v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030, obsahující alespoň 40% snížení emisí CO_2, alespoň 30% podíl obnovitelných zdrojů a 40% zvýšení energetické účinnosti, plnily prostřednictvím jednotlivých cílů členských států; vzhledem k tomu, že závazné cíle členských států a EU týkající se energetické účinnosti a obnovitelných zdrojů energie vedou k růstu a vytváření pracovních míst a pomohly by při zajišťování vedoucí pozice EU v oblasti technologií v těchto oblastech;

[1] Přijaté texty, P7_TA(2014) 0094.

E. vzhledem k tomu, že opatření usilující o vytvoření energetické unie a dosažení svých cílů v oblasti klimatu a energetiky musí plně zohledňovat dopady cen energií a zaměřit se na synergie a další integraci trhů, což pomůže snížit celkové náklady a zlepšit konkurenceschopnost hospodářství EU, aby získaly nezbytnou podporu mezi občany a u průmyslového odvětví; vzhledem k tomu, že v tomto kontextu musí všechna nezbytná posouzení dopadů plně zohlednit současné a budoucí skryté a nevratné náklady, které by byly způsobeny pokračováním v tradiční energetické politice;

F. vzhledem k tomu, že energetická unie by měla být novým energetickým modelem pro Evropu založeným na horizontálních legislativních základech a silných cílech; vzhledem k tomu, že správa energetické unie musí být transparentní a musí zajišťovat stabilní rámec a zapojovat Evropský parlament do rozhodovacího procesu, přičemž je třeba posilovat úlohu místních orgánů a občanů;

G. vzhledem k tomu, že je zásadní, aby EU a členské státy uznaly význam zapojení iniciativ vycházejících od spotřebitelů, jako jsou družstva a komunitní projekty týkající se energie z obnovitelných zdrojů a energetické účinnosti, přičemž Parlament zdůrazňuje nutnost odstranit ekonomické, regulační a správní překážky, aby byla občanům umožněna aktivní účast na energetickém systému;

H. vzhledem k tomu, že změna klimatu, nekonkurenceschopné ceny energie a extrémně vysoká závislost na nespolehlivých dodavatelích z třetích zemí ohrožují udržitelnost evropského energetického systému;

I. vzhledem k tomu, že cíl odolné energetické unie, jejíž jádro spočívá v ambiciózní politice v oblasti klimatu, má zajistit přechod k novému energetickému modelu, který umožní domácnostem a podnikům vyrábět a spotřebovávat bezpečnou, udržitelnou, konkurenceschopnou a dostupnou energii;

J. vzhledem k tomu, že je třeba v rámci energetické unie řešit otázku energetické chudoby, a to posílením zranitelných spotřebitelů, zlepšením energetické účinnosti pro nejzranitelnější subjekty a vyvíjením opatření, díky nimž bude energie pro osoby v nouzi dostupnější;

K. vzhledem k tomu, že energetickou chudobu lze definovat jako finanční situaci domácnosti, která jí neumožňuje zajistit si odpovídající úroveň dodávek energie nezbytnou k zajištění základní úrovně pohodlí a zdraví, a to v důsledku kombinace nízkého příjmu, vysokých cen energie a nízké kvality bytového fondu;

L. vzhledem k tomu, že vize energetické unie pro budoucnost musí být taková, aby v ní členské státy uznávaly svou vzájemnou závislost při zajišťování bezpečné, udržitelné a cenově dostupné energie pro své občany, přičemž Evropská unie by se měla opírat o skutečnou solidaritu a důvěru a vyjadřovat se k celosvětovým otázkám jedním hlasem; vzhledem k tomu, že každý členský stát má tudíž povinnost pojmout energetickou účinnost a snížení poptávky po energii jako prioritu, aby zajistil energetickou bezpečnost pro EU a její členské státy jako celek;

M. vzhledem k tomu, že politiky EU v oblasti energetiky a klimatu se musí vzájemně doplňovat a jejich cíle se musí navzájem podporovat; vzhledem k tomu, že energetická

unie by proto měla doplňovat cíle reindustrializace Evropy a růstu, podporovat přechod k udržitelnému hospodářství, které je do značné míry založené na energetické účinnosti a obnovitelné energii, což posílí globální konkurenceschopnost evropského hospodářství a zároveň efektivně zabrání úniku uhlíku;

N. vzhledem k tomu, že EU dováží více než polovinu veškeré energie, kterou spotřebovává, a její závislost na dovozu je zvláště vysoká u ropy (více než 90 %), zemního plynu (66 %) a černého uhlí (72 %) a že celkový účet za dovoz překročil v roce 2013 400 miliard EUR; vzhledem k tomu, že přibližně za 40 % konečné spotřeby energie v EU jsou odpovědné budovy, které také spotřebovávají přibližně 60 % plynu dovezeného do EU, a významným faktorem pro dosažení energetické nezávislosti je tudíž snížení energetické náročnosti budov;

O. vzhledem k tomu, že světové ceny ropy výrazně poklesly, což EU poskytuje příležitost učinit významné kroky zaměřené na transformaci našeho energetického prostředí cestou investic do výroby energie z obnovitelných zdrojů, využívání potenciálu energetické účinnosti budov a průmyslu a rozvoje inteligentní infrastruktury; vzhledem k tomu, že prostředky vynaložené na dovoz fosilních paliv jen málo přispívají k investicím, pracovním místům a růstu v Unii a že přesměrování těchto prostředků na vnitřní investice by stimulovalo růst a vytvářelo vysoce kvalitní a vysoce kvalifikovaná pracovní místa na lokální úrovni;

P. vzhledem k tomu, že mnoho zemí je do velké míry odkázáno na jediného dodavatele, což by mohlo vést k jejich zranitelnosti při narušení dodávek;

Q. vzhledem k tomu, že EU je ve značné míře závislá na dovozu energie z Ruska, které se ukázalo jako nespolehlivý partner a využívá dodávky energie jako politickou zbraň;

R. vzhledem k tomu, že důležitou součástí ruské zahraniční politiky je vyvíjet a realizovat strategii týkající se strategických zdrojů, zejména ropy a zemního plynu, s cílem vyvíjet politický tlak na ostatní země; konstatuje, že k tomu došlo u řady sousedních zemí a u několika členských států Evropské unie;

S. vzhledem k tomu, že využívání ropy a zemního plynu pro dosažení zahraničněpolitických cílů a za účelem destabilizace ostatních zemí oslabuje hospodářský růst a podkopává také – což je ještě nebezpečnější – demokratickou stabilitu v Evropě a nezávislost suverénních států;

T. vzhledem k tomu, že evropskou energetickou bezpečnost je třeba rozvíjet takovým způsobem, který bude bránit jak bezpečnost Evropy, tak suverenitu evropských zemí, a to jak členských států EU, tak zemí Východního partnerství;

U. vzhledem k tomu, že politika v oblasti energetické bezpečnosti se musí zabývat potřebou stabilních dodávek z různých energetických zdrojů, které evropskému hospodářství zajistí energii nezbytnou pro dopravu, průmysl a bydlení způsobem, jenž podporuje konkurenceschopnost a politiku v oblasti klimatu, a současně musí minimalizovat závislost na těch, kteří se cíleně rozhodli využívat energetické zdroje k vlastním politickým cílům a k tomu, aby ovlivnili politický vývoj v ostatních zemích;

V. vzhledem k tomu, že žádný členský stát by neměl být vystaven smluvním podmínkám, které jsou neslučitelné s právem EU a zneužívají jeho slabou pozici na energetickém trhu, která je dána pouze zeměpisnými či historickými faktory;

W. vzhledem k tomu, že v letech 2006 a 2009 vedly spory mezi Ruskem a Ukrajinou jakožto tranzitní zemí k vážným výpadkům dodávek do řady zemí EU; vzhledem k tomu, že tyto výpadky svědčí o tom, že dosud přijatá opatření jsou nedostatečná k odstranění závislosti Evropy na ruském plynu;

X. vzhledem k tomu, že je již nyní možné provést ex-post hodnocení a ověření souladu všech dohod týkajících se energetiky s právními předpisy EU, mj. prostřednictvím nařízení v oblasti hospodářské soutěže a energetiky; vzhledem k tomu, že nedostatečné prověřování slučitelnosti ex-ante na vnitrostátní a unijní úrovni vede k závažným narušením trhu; vzhledem k tomu, že Komise uznala tyto nedostatky a pracuje na tom, aby posílila ustanovení o ex-ante posuzování smluv týkajících se plynu;

Y. vzhledem k tomu, že pouze do odvětví energie je zapotřebí investovat do roku 2020 přes jeden bilion EUR a vzhledem k tomu, že u každého eura neinvestovaného do energetické infrastruktury do roku 2020 bude po roce 2020 k dosažení téhož cíle zapotřebí 4,30 EUR, což by nepřípustně zatížilo budoucí generace;

Z. vzhledem k tomu, že EU musí umožnit financování těchto investic za pomoci všech existujících veřejných (strukturální fondy, Evropská investiční banka) i soukromých prostředků, prostřednictvím využití úspor domácností a dlouhodobých kapacit investorů (penzijních fondů a pojišťoven) a díky vytvoření nové finanční kapacity EU;

AA. vzhledem k tomu, že ceny energie pro průmysl v EU jsou před zohledněním výjimek z daně nebo poplatků pro odvětví s vysokou spotřebou energie více než dvakrát vyšší než v USA a v Rusku, o 20 % vyšší než v Číně, avšak o 20 % nižší než v Japonsku;

AB. vzhledem k tomu, že evropský průmysl stále trpí významnou konkurenční nevýhodou, pokud jde o ceny plynu, a to zejména vzhledem k indexu cen ropy, který je obsažen v dlouhodobých smlouvách s Ruskem;

AC. vzhledem k tomu, že cenové rozdíly oproti jiným ekonomikám mohou negativně dopadat na konkurenceschopnost našeho průmyslu, zejména pak na energeticky náročná průmyslová odvětví;

AD. vzhledem k tomu, že ceny energie jsou klíčové k dosažení cílů 20% reindustrializace EU do roku 2020;

AE. vzhledem k tomu, že podniky z EU působící v odvětví obnovitelných zdrojů energie, z nichž mnoho je malými a středními podniky, zaměstnávají 1,2 milionu osob v Evropě a podílejí se v celosvětovém měřítku ze 40 % na všech patentech v oblasti technologií využívajících obnovitelné zdroje, díky čemuž má EU a ve světovém měřítku vedoucí postavení; vzhledem k tomu, že toto vedoucí postavení musí být do budoucna zachováno prostřednictvím důkladné strategie EU pro obnovitelné zdroje energie;

AF. vzhledem k tomu, že i přes její celosvětové prvenství u investic do obnovitelných zdrojů

energie předvídá celosvětový energetický výhled z roku 2014, že se do roku 2040 zvýší celosvětová poptávka po energii o 37 % a poptávka po uhlí o 15 %; vzhledem k tomu, že v EU má být tento nárůst výrazně nižší v důsledku vysoce úspěšných zlepšení energetické účinnosti;

AG. vzhledem k tomu, že ztráty na veřejném užitku z důvodu neefektivnosti trhu EU s plynem překračují mj. kvůli nedostatečné infrastruktuře, nízké míře tržní likvidity a transparentnosti 11 miliard EUR ročně;

AH. vzhledem k tomu, že jednotný trh s energií, který by byl ekonomicky i fyzicky integrovanější, by mohl významně zvýšit efektivitu;

AI. vzhledem k tomu, že maloobchodní trh s energií v EU v současné době nefunguje řádně, neboť v mnoha členských státech mají spotřebitelé příliš malý výběr mezi dodavateli; vzhledem k tomu, že politika EU v oblasti hospodářské soutěže by měla řešit otázky koncentrace trhu, aby spotřebitelům umožnila měnit dodavatele, a tím posílila hospodářskou soutěž a snížila ceny; vzhledem k tomu, že je třeba věnovat pozornost riziku pro méně informované občany, u nichž je menší pravděpodobnost, že porovnají nabídky a změní dodavatele, což povede k tomu, že budou i nadále platit zastaralé nekonkurenceschopné tarify, a absurdním způsobem tak dotovat pragmatičtější a informovanější spotřebitele;

AJ. vzhledem k tomu, že úplná realizace integrovaného evropského trhu s energií, pokud se jedná o plyn a elektřinu, má zásadní význam pro energetickou bezpečnost a pro kroky směřující k vytvoření energetické unie; vzhledem k tomu, že Komise má za úkol zajistit, aby všechny členské státy prováděly a dodržovaly všechny části třetího energetického balíčku, jehož cílem je integrovaný trh s elektřinou a plynem;

AK. vzhledem k tomu, že dosažení cíle 10% vzájemného propojení a zajištění lepší přeshraniční přenosové kapacity pro elektrickou energii a plyn, jakož i další posílení stávající sítě, zvýší energetickou bezpečnost, umožní lepší integraci výroby energie z obnovitelných zdrojů a vyrovná nabídku a poptávku mezi členskými státy, přičemž současně podpoří cenovou konvergenci ve prospěch spotřebitelů;

AL. vzhledem k tomu, že od prohloubené regionální spolupráce mezi členskými státy se očekává také konvergence a optimalizace nákladů;

AM. vzhledem k tomu, že energetické společenství je nástrojem k rozšíření vnitřního trhu s energií na země sousedící s EU, čímž přispívá k vytváření celoevropského energetického prostoru založeného na společných zásadách a právním státu;

AN. vzhledem k tomu, že energetická unie odráží opakované výzvy Evropského parlamentu na ustavení skutečného celoevropského energetického společenství, které by bylo založeno na silném společném trhu s energií, koordinaci nákupů energie mimo EU a na společném evropském financování výzkumu a inovací v oblasti nových udržitelných energetických technologií;

AO. vzhledem k tomu, že vnější dimenze energetické politiky EU by měla být koherentnější a dosud nevyužívá v plné míře svůj potenciál, pokud se jedná o zabezpečení dodávek

energie a konkurenceschopnost Unie;

AP. vzhledem k tomu, že 33 projektů infrastruktury vymezených v rámci evropské strategie energetické bezpečnosti by mělo být doplněno silnějším zaměřením na modernizaci elektrické distribuční sítě a na přechod od uhlí a plynu k biomase v zájmu lepšího zabezpečení dodávek;

AQ. vzhledem k tomu, že se obecně uznává, že zachycování a ukládání CO_2 může být rozhodujícím příspěvkem v boji proti změně klimatu a že konkrétně může pomoci snížit náklady na přechod k trhu s dekarbonizovanou energií a k nízkouhlíkové ekonomice;

AR. vzhledem k tomu, že klíčovými podněty pro energetickou unii jsou diverzifikace dodávek, dokončení vnitřního trhu s energií, zvýšení energetické účinnosti a úspor energie, další rozvoj evropských zdrojů energie, včetně obnovitelných zdrojů, a činnosti v oblasti výzkumu a vývoje;

AS. vzhledem k tomu, že by mělo být propagováno a podporováno využívání vlastních konvenčních zdrojů ropy a plynu v plném souladu s *acquis* EU, a to jak v tradičních oblastech produkce (např. Severní moře), tak v nově objevených oblastech (např. východní Středomoří či Černé moře);

AT. vzhledem k tomu, že domácí zdroje energie musí být vždy udržitelné a bezpečné;

AU. vzhledem k tomu, že EU usiluje o zvýšení příspěvku průmyslových odvětví k HDP Unie o celých 20 % do roku 2020 a že konkurenceschopné úrovně cen energie a větší produktivita energie budou pro dosažení tohoto cíle nezbytné;

Dimenze energetické unie

1. vítá sdělení Komise s názvem „Rámcová strategie k vytvoření odolné energetické unie s pomocí progresivní politiky v oblasti změny klimatu“; bere na vědomí, že Komise vyzdvihla pět pilířů energetické unie; trvá na tom, že politiky realizované v rámci těchto pilířů musí vždy přispívat k zajišťování bezpečnosti dodávek energie, dekarbonizaci a dlouhodobé udržitelnosti hospodářství a musí rovněž zajišťovat finančně dostupné a konkurenceschopné ceny za energie;

2. vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily, že všechny legislativní návrhy, které jsou součástí energetické unie, budou předkládány v souladu s řádným legislativním postupem, tj. s plnohodnotným zapojením Evropského parlamentu a se zajištěním účinného demokratického dohledu; očekává, že rámec řízení energetické unie pro období po roce 2020 bude ambiciózní, spolehlivý, transparentní, demokratický, bude plně podporovat začlenění Evropského parlamentu a zajistí naplnění cílů v oblasti klimatu a energetiky pro rok 2030, zejména pak plným provedením, vymáháním a aktualizací stávajících právních předpisů v oblasti klimatu a energetiky; žádá Komisi, aby každoročně předkládala zprávu o zavádění energetické unie, včetně podrobných informací o provádění právních předpisů v oblasti energetiky a pokroku v naplňování cílů pro léta 2020 a 2030, aniž by tím byly dotčeny ostatní povinnosti týkající se podávání zpráv, a aby vypracovala a aktualizovala soubor klíčových ukazatelů, jež mají být součástí zprávy a na jejichž základě by mělo být možné posoudit pokrok v otázce

energetické unie; příslušné ukazatele by mohly mimo jiné zahrnovat propojovací kapacitu, integraci trhu, omezení dovozu energie, úroveň diverzifikace, ceny energie a náklady na energii, rozvoj výroby energie v komunitním a lokálním vlastnictví a úroveň energetické chudoby a zranitelnosti;

3. vyzývá členské státy, aby vypracovaly dlouhodobé energetické strategie, které by vycházely z dlouhodobého cíle, jímž je dosažení snížení emisí skleníkových plynů o 80–95 % do roku 2050;

4. uznává nezadatelnost rozhodnutí o energetických otázkách, která jsou přijata ve vnitrostátních referendech;

5. zdůrazňuje, že energetická unie by měla přijmout komplexní přístup zaměřený na rozměry, jako je docílení plně integrovaného vnitřního trhu s energií, bezpečnost dodávek energie, nejlepší využívání energetických zdrojů EU, zmírnění poptávky po energii, snížení emisí skleníkových plynů založené především na obnovitelných zdrojích energie a celounijní trh s uhlíkem, jakož i výzkum a inovace, které by se zaměřovaly na získání vedoucí pozice v oblasti energetických technologií; zdůrazňuje, že v centru energetické unie by měli stát občané, kterým by se mělo dostat bezpečných, udržitelných a finančně dostupných energií;

6. opakuje své odhodlání dosáhnout cílů v oblasti klimatu a energetiky stanovených pro rok 2030, tj. snížit emise skleníkových plynů o 40 %, zvýšit podíl obnovitelných zdrojů v rámci evropské skladby zdrojů energie na 27 % a zvýšit energetickou účinnost o 30 %;

Energetická bezpečnost, solidarita a důvěra

7. vyzývá Komisi a členské státy, aby aktivně prosazovaly udržitelnější a konkurenceschopnější ceny dovážených energií a náklady na tyto energie pro evropské občany a podniky prostřednictvím diverzifikace dodávek (zdrojů energie, dodavatelů a přepravních tras); za tímto účelem vyzývá Komisi, aby podporovala výstavbu příslušných prioritních koridorů energetické infrastruktury, jak jsou uvedeny v příloze I nařízení o hlavních směrech pro transevropské energetické sítě (nařízení TEN–E) a v části II přílohy I nařízení, kterým se vytváří nástroj pro propojení Evropy (nařízení CEF), se zvláštním důrazem na členské státy s vysokou mírou závislosti; vyzývá Komisi, aby upřednostňovala stávající domácí kapacity, včetně evropských zdrojů energie;

8. uznává, že projekty, které jsou v současné době zahrnuty do seznamu projektů společného zájmu, nestačí k dosažení evropského cíle propojení Iberského poloostrova a kontinentální Evropy; naléhavě vyzývá regionální skupinu TEN-E a Komisi, aby stanovily další projekty, které mají být zahrnuty do příštího seznamu projektů společného zájmu pro rok 2015, s cílem významně posílit kapacitu propojení mezi Španělskem a Francií;

9. zdůrazňuje, že pro zajištění bezpečnosti dodávek jak v běžných podmínkách, tak i v případě mimořádných událostí, i pro zajištění dodávek energie z konkurenceschopných zdrojů ke spotřebitelům v celé Evropské unii a energetickém

společenství má zásadní význam dobře rozvinutá a plně integrovaná infrastruktura umožňující lepší diverzifikaci dodávek a přeshraničních toků;

10. zdůrazňuje, že všechny projekty EU v oblasti infrastruktury usilující o diverzifikaci zdrojů, dodavatelů a přepravních tras energie musí být plně v souladu s právními předpisy EU v oblasti klimatu a energetiky a s dlouhodobými cíli a prioritami, včetně energetické bezpečnosti EU, a musí zajišťovat intenzivní a účinné využívání stávající energetické infrastruktury a přepravních tras do EU; vyzývá Komisi, aby investice do zmírnění poptávky po energii, například do fondu budov, považovala za způsobilé projekty;

11. zdůrazňuje, že na dodavatele energie pocházející ze třetích zemí se musí vztahovat *acquis* EU, zejména pak právní předpisy EU v oblasti hospodářské soutěže a státní podpory, v míře, v níž jsou činní na společném trhu, a vyzývá Komisi, aby prosazovala právní předpisy EU všemi dostupnými prostředky s cílem zajistit volný tok energie do EU a zabránit narušením vnitřního trhu;

12. zdůrazňuje, že je nanejvýš důležité, aby EU ukončila izolaci členských států a regionů vůči vnitřnímu trhu s energií, která se prokázala při zátěžových testech týkajících se plynu, které provedla Komise; v této souvislosti vyzývá Komisi, aby tyto testy prováděla pravidelně; domnívá se, že EU by měla přednostně pomáhat těmto nejzranitelnějším zemím diverzifikovat jejich zdroje a trasy pro dodávky energie; vyzývá v této souvislosti členské státy a Komisi, aby bezodkladně provedly doporučení zátěžových testů týkajících se plynárenské soustavy; doporučuje, aby Komise zvážila provedení zátěžových testů týkajících se přenosové soustavy elektřiny s cílem získat přehled o celkové odolnosti trhu s energií; zdůrazňuje, že tyto zátěžové testy by měly ukázat zejména stav, kapacitu a odolnost celé vnitrostátní přenosové soustavy a současně i úroveň kapacity přeshraničního propojení a že následná doporučení vypracovaná na základě těchto zátěžových testů musí zahrnovat úplné posouzení dopadu vnitrostátních plánů i unijních cílů pro řešení veškerých z nich vyplývajících opatření;

13. v souvislosti s budoucí energetickou unií konstatuje, že kvantitativní a kvalitativní bezpečnost dodávek energie a konkurenceschopnost patří k nejnaléhavějším otázkám, které od členských států vyžadují, aby na úrovni EU zlepšily koordinaci a spolupráci se svými sousedy při vypracovávání svých energetických politik; v této souvislosti vyzývá Komisi, aby posoudila, jak by bylo možné zlepšit stávající architekturu vnitrostátních preventivních opatření a opatření reagujících na mimořádné události na regionální a unijní úrovni;

14. má za to, že vnitrostátní kapacitní mechanismy by měly být používány pouze jako poslední možnost, jakmile byly zváženy všechny ostatní možnosti, jako například posílení propojení se sousedními zeměmi, opatření na straně poptávky a jiné formy integrace regionálního trhu;

15. domnívá se, že energetická unie s sebou nese jednotné vystupování při jednáních s třetími zeměmi; vyzývá Komisi, aby provedla analýzu vhodnosti a potenciální struktury dobrovolného mechanismu pro kolektivní nakupování, jeho dopadu na fungování vnitřního trhu s plynem a na dotčené podniky a jeho přínosu k zajištění

bezpečnosti dodávek plynu; konstatuje, že vzhledem k tomu, že existuje několik modelů mechanismu pro kolektivní nakupování, je třeba se touto otázkou dále zabývat a určit nejlepší tržní model vhodný pro dotčené regiony EU a dodavatele a také podmínky, za nichž lze dobrovolný mechanismus pro kolektivní nakupování zavést; domnívá se, že koordinace stanovisek a kolektivní nakupování plynu by měly být zahájeny na regionální úrovni; mezitím doporučuje, aby Komise a sekretariát energetického společenství podporovaly ty členské státy EU a smluvní strany energetického společenství, které si přejí sjednat smlouvy o energii na dobrovolném základě v souladu s *acquis* EU pro vnitřní trh a pravidly EU a Světové obchodní organizace v oblasti hospodářské soutěže, a zajistily ochranu informací, jež mají z obchodního hlediska citlivou povahu; zdůrazňuje, že smlouvy o energii musí být založeny na tržních cenách a hospodářské soutěži;

16. vyzývá Komisi a místopředsedkyni, vysokou představitelku, aby zavedly komplexní rámec pro vnější rozměr energetické unie se zvláštním důrazem na podporu strategických partnerství s producentskými a tranzitními třetími zeměmi, zejména v rámci evropské politiky sousedství a s ohledem na politiky rozšíření, a to na základě sdílených společných hodnot a při zohlednění stávající situace, v níž se nachází regionální spolupráce; v zájmu posílení dialogu a spolupráce ve věci ropy a zemního plynu, energetické účinnosti a obnovitelných zdrojů, obchodu a propojení energetické unie s externími energetickými infrastrukturami by měla být zvážena a prověřena předchozí a nová strategická partnerství;

17. zdůrazňuje, že skutečně společná vnější energetická politika EU by měla jít ruku v ruce s její společnou zahraniční a bezpečnostní politikou; v této souvislosti naléhavě vyzývá k zajištění lepší koordinace mezi místopředsedkyní, vysokou představitelkou a příslušnými komisaři v zájmu posílení soudržnosti vnějších politik EU v oblasti energetické bezpečnosti; vyzývá proto Komisi k vytvoření silnějšího seskupení pod vedením místopředsedkyně, vysoké představitelky, která bude mít postavení osoby pověřené koordinací těchto politik;

18. vyzývá Komisi, aby zřídila reflexní skupinu na vysoké úrovni pro otázky energetické bezpečnosti, zahraniční politiky a energetické unie se silným zastoupením a zapojením Parlamentu a zúčastněných společenských subjektů, a to za účelem vypracování seriózních scénářů možného dlouhodobého vývoje nabídky a poptávky a spolupráce s externími partnery, zejména pokud jde o budování kapacit a výměnu technologií v oblasti energie z obnovitelných zdrojů a energetické účinnosti a vztahy mezi energetikou a lidskými právy;

19. vyjadřuje znepokojení nad navrhovaným zdvojnásobením kapacity plynovodu Nordstream a možnými dopady na energetickou bezpečnost a diverzifikaci dodávek a zásadu solidarity mezi členskými státy; v souvislosti s probíhajícími třístrannými rozhovory mezi EU, Ukrajinou a Ruskem zdůrazňuje, že je nezbytné zajistit dlouhodobé dodávky energie na Ukrajinu a přes Ukrajinu;

20. zdůrazňuje, že zlepšením energetické účinnosti v EU by se snížilo riziko závislosti, a posílila by se tak vyjednávací pozice EU v energetické oblasti;

21. zdůrazňuje, že je nezbytné zvýšit transparentnost dohod v oblasti energetiky, čehož by

mohlo být dosaženo posílením role Komise v jednáních, která se týkají energií a zahrnují jeden nebo více z členských států a třetích zemí, zejména stanovením požadavku, aby se Komise jako pozorovatel účastnila všech jednání s cílem posílit pozici jednotlivých členských států při jednáních s dodavateli ze třetích zemí, a omezit tak rizika, že určitý dodavatel zneužije svého dominantního postavení; kromě toho konstatuje, že Komise by měla provádět předběžná a následná posouzení, přičemž by měla plně respektovat informace, jež mají z obchodního hlediska citlivou povahu, a sestavit výčet povolených a zakázaných ujednání těchto dohod, jako jsou například ustanovení o zákazu vývozu, místu určení, o povinnosti úhrady bez ohledu na odběr (take-or-pay), propojení cen plynu s indexem ropy nebo ustanovení zakazující třetí straně poskytovat dodávky energie pod podmínkou získání preferenčního přístupu k infrastruktuře pro přenos energie v EU; poukazuje na to, že podle čl. 13 odst. 6 písm. a) nařízení (EU) č. 994/2010, pokud členské státy uzavírají se třetími zeměmi nové mezivládní dohody, které mají dopad na rozvoj plynárenských infrastruktur a dodávek plynu, jsou povinny uvědomit o nich Komisi, aby mohla posoudit stav zabezpečení dodávek na úrovni EU; vyzývá Komisi, aby v rámci revize nařízení o bezpečnosti dodávek plynu předložila i návrh rozhodných ustanovení o předběžném posouzení komerčních smluv týkajících se dodávek plynu;

22. zdůrazňuje, že Komise musí být informována o všech budoucích mezivládních dohodách uzavíraných se zeměmi mimo EU, a to v souladu s rozhodnutím č. 994/2012/EU, kterým se zavádí mechanismus výměny informací o mezivládních dohodách mezi členskými státy a třetími zeměmi v oblasti energetiky, před jejich podpisem, aby bylo možné ověřit jejich soulad s právními předpisy EU, a zejména se třetím energetickým balíčkem, a skutečnost, že neohrožují zabezpečení EU, pokud jde o dodávky energie; zdůrazňuje, že takové diskuse a konzultace musí sloužit jako nástroj k posílení vyjednávací pozice členských států EU a společností, přičemž je nezbytné plně respektovat informace, jež mají z obchodního hlediska citlivou povahu; domnívá se, že takovými diskusemi a konzultacemi by v žádném případě neměla být dotčena podstata ani obsah těchto dohod, ale že by tyto diskuse a konzultace měly zajistit, aby dohody byly v souladu se všemi příslušnými právními předpisy Unie a v nejlepším zájmu společností a dotčených členských států; vyzývá Komisi, aby přezkoumala rozhodnutí č. 994/2012/EU s cílem posílit odpovídajícím způsobem mechanismus výměny informací a úlohu Komise;

23. vyzývá Komisi, aby vypracovala vzorovou smlouvu a pokyny, včetně orientačního výčtu nepatřičných ustanovení, čímž by příslušným orgánům a společnostem poskytla vodítko, jak jednat při uzavírání takových smluv; vyzývá členské státy, aby zesílily svou spolupráci na mechanismu výměny informací v souvislosti s mezivládními dohodami se třetími zeměmi v oblasti energetiky a zvýšily transparentnost a využily pákového efektu své vyjednávací síly vůči třetím zemím, a zajistily tak dostupnější energii pro evropské spotřebitele; dále naléhavě vyzývá Komisi, aby nadále každého čtvrt roku zveřejňovala posouzení smluvních podmínek, např. průměrných dovozních cen;

24. zdůrazňuje, že v zájmu zajištění rovných podmínek a posílení vyjednávací pozice společností EU vůči vnějším dodavatelům by měly být základní prvky příslušných smluv transparentnější a měly by být souborně a pravidelně poskytovány příslušným orgánům, aby byly k dispozici všechny nezbytné informace, které mohou příslušné

orgány i společnosti využít pro svá příští jednání, přičemž je třeba respektovat důvěrný charakter citlivých informací; domnívá se, že by to pomohlo zajistit ve smlouvách o energiích skutečnou hospodářskou soutěž, předcházet zneužívání dominantního postavení třetími zeměmi a zajistit soulad s právními předpisy EU v oblasti hospodářské soutěže;

25. vyzývá Komisi, aby stanovila konkrétní opatření pro snížení závislosti na dovozu energie, sledovala míru diverzifikace dovozů a pravidelně zveřejňovala zprávy o pokroku, kterého bylo v tomto směru dosaženo;

26. zdůrazňuje, že je důležité zvyšovat podíl evropského průmyslu a technologií v rámci celého řetězce výroby energie, který zahrnuje nejen suroviny, ale i výrobu, rafinaci, skladování, dopravu a distribuci, neboť se jedná o rozhodující prvky při snižování závislosti EU na dovozu energií;

27. má za to, že diverzifikace skladby zdrojů energie členských států, která vychází z jejich příslušného potenciálu, životního prostředí, zeměpisné polohy, zkušeností, know-how, ekonomických nákladů a potřeb a současně přispívá k dosažení společných cílů strategie a politik v oblasti energetiky a klimatu, je přínosem pro EU jako celek, neboť posiluje její odolnost vůči narušení dodávek, umožňuje nákladově optimální volbu zdrojů energie, rozvoj rozličných technologií a jejich konkurenceschopnost na trhu, čímž vede k poklesu energetických nákladů; tvrdí však, že vnitrostátní diverzifikace nesmí představovat překážku pro jednotný trh a že členské státy musí postupovat zcela v souladu s pravidly pro státní podporu, provádět vhodné investice do svých vnitrostátních přenosových infrastruktur a zajišťovat vysokou úroveň vzájemného propojení a odolnosti svých vnitrostátních energetických systémů s cílem zajistit splnění cílů Unie v oblasti energetické bezpečnosti a energetického trhu;

28. má za to, že Unie může zvýšit svou energetickou bezpečnost a snížit svou závislost na určitých dodavatelích a palivech zvýšením energetické účinnosti, jakož i co nejlepším využíváním evropských zdrojů energie, v souladu s cíli EU v oblasti energetické bezpečnosti, životního prostředí a klimatu a s právními předpisy v oblasti zdraví a bezpečnosti a s přihlédnutím ke zvláštním podmínkám členských států, pokud jde o jejich skladbu zdrojů energie, a s cílem zamezit zbytečné regulační zátěži a dodržovat zásadu proporcionality; zdůrazňuje, že by ze zásady neměla být diskriminována žádná paliva nebo technologie, které přispívají k energetické bezpečnosti a dosažení cílů v oblasti klimatu;

29. vyzývá Komisi, aby usnadnila účinné využívání všech stávajících schémat financování ze zdrojů EU, včetně Evropského fondu pro strategické investice, s cílem přilákat investice do hlavních projektů energetické infrastruktury, výzkumu a inovací v oblasti energetické účinnosti, obnovitelných zdrojů a rozvoje evropských domácích kapacit s cílem dosáhnout cílů v oblasti klimatu a energetiky pro rok 2030, které vycházejí z přístupu poměřujícího náklady a přínosy, jenž je technologicky neutrální a který upřednostňuje internalizaci externích nákladů;

30. vyzývá k rychlé mobilizaci zdrojů pro financování projektů společného zájmu, aby bylo možné budovat nezbytnou infrastrukturu a poskytovat bezproblémové a spolehlivé energetické dodávky, které nepodléhají žádné formě politického nátlaku z oblastí mimo

EU;

31. zdůrazňuje, že Evropský fond pro strategické investice (EFSI) by měl fungovat jako mechanismus pro přeměnu infrastrukturních investic na třídu plně likvidních aktiv s dluhopisy, které mohou být slučovány a obchodovány na evropských i globálních trzích; dále konstatuje, že institucionální investoři, jako např. pojišťovny nebo penzijní fondy, kteří přirozeně tíhnou k dlouhodobým investicím do nemovitých aktiv, budou jevit zájem pouze o standardizované investiční produkty a solidní projekty, které mohou představovat záruku spolehlivého obchodu;

32. vyzývá Komisi, a zejména GŘ TRADE, aby neupouštěly od vytvoření samostatné energetické kapitoly v dohodě o transatlantickém obchodním a investičním partnerství s cílem odstranit celní i necelní překážky obchodu ze strany USA, které se týkají zkapalněného zemního plynu (LNG) a ropy, a rovněž omezit neopodstatněná protekcionistická opatření, což by mohlo přispět k rozvoji konkurenceschopnějšího prostředí pro evropské podniky tím, že se sníží rozdíl v nákladech na energii na obou stranách Atlantiku; vyzývá Komisi, aby v tomto ohledu rovněž zajistila, že tato energetická kapitola bude obsahovat i ustanovení o prohloubení spolupráce mezi výzkumnými programy financovanými vládami EU a USA, což se týká zejména programu USA ARPA-E;

33. poukazuje na to, že obchodní politika EU by se měla zaměřovat na zvýšení energetické bezpečnosti v souladu s článkem 194 SFEU a na diverzifikaci evropské skladby zdrojů energie a snižování závislosti na jediném externím dodavateli či jediném zdroji dodávek a současně respektovat příslušné rozdělení pravomocí stanovené ve Smlouvě;

34. vyzývá Komisi, aby zajistila přísnější monitorování postupů, které narušují hospodářskou soutěž, a antidumpingová opatření na ochranu evropského odvětví energetiky před nekalým dovozem ze třetích zemí;

35. vyjadřuje politování nad tím, že se v Radě zastavily diskuse o modernizaci nástrojů na ochranu obchodu navzdory tomu, že Parlament vyjádřil přísnějším opatřením proti nekalému dovozu ze třetích zemí důraznou podporu;

36. vyzývá Radu, aby pokročila v modernizaci nástrojů na ochranu obchodu a zajistila tak, aby evropský zpracovatelský průmysl, zejména průmysl vyrábějící turbíny, solární panely, vysoce kvalitní ocel a stavební materiály, mohl v plné míře využít energetického přechodu;

37. zdůrazňuje význam ustanovení obchodních dohod, která se týkají technologické spolupráce a služeb v oblasti energetické účinnosti a decentralizované výroby energie z obnovitelných zdrojů, včetně údržby a vývoje softwaru; poukazuje na to, že snižování emisí uhlíku je společným cílem EU a řady partnerských zemí, regionů a měst;

38. vyzývá Komisi, aby prostřednictvím nástrojů mezinárodního obchodu pobízela rozvojové země k diverzifikaci své výroby energie, a aby podporovala výrobu solární energie zejména v oblasti jižního sousedství EU;

39. vítá jednání o „iniciativě zeleného zboží“ mezi EU a 13 dalšími členy WTO, jež se týká

produktů, služeb a technologií, které přispívají k zelenému růstu, k ochraně životního prostředí, ke klimatickým opatřením a k udržitelnému rozvoji, a vyzývá k uzavření rozhovorů do konce roku 2015 na ministerské konferenci WTO v Nairobi;

40. zdůrazňuje, že jednání o dohodě o environmentálním zboží se musí opírat o definici environmentálního zboží, která je v souladu s politikami EU, a neměla by být v rozporu s opatřeními pro rozvojové země přijatými v rámci Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu (UNFCCC);

41. vyzývá Komisi, aby i nadále prosazovala vytvoření systému výměny energie mezi EU a USA s ohledem na stávající i budoucí vývoj v oblasti výzkumu, inovací a udělování licencí pro rozvodné soustavy, např. vedení vysokého napětí, jehož cílem bude rozvoj globální sítě pro sdílení obnovitelných zdrojů energie;

42. zdůrazňuje, že posílené energetické společenství by mělo být stěžejním nástrojem vnější dimenze energetické politiky EU, a vyzývá Komisi, aby na základě zprávy reflexní skupiny na vysoké úrovni předložila konkrétní návrhy na reformu energetického společenství;

43. vyzývá Komisi a členské státy, aby posílily činnosti energetického společenství, především v oblasti energie z obnovitelných zdrojů a energetické účinnosti pro lepší zabezpečení energetických dodávek, a to mimo jiné lepším prováděním a prosazováním právních předpisů EU, jako např. v souvislosti s cíli pro rok 2020 a 2030, a zejména pak lepší správou, zjednodušením postupů a lepším využíváním nástrojů IT zaměřených na snížení administrativní zátěže, posílením jejích orgánů, a to i pokud jde o zřízení Parlamentního shromáždění energetického společenství, a provedením klíčových projektů v oblasti infrastruktury, jako např. projektů týkajících se přeshraničních obousměrných propojovacích systémů vedení, s cílem zajistit lepší integraci unijního trhu s energií a mechanismů pro zabezpečení dodávek, aniž by bylo třeba zavádět vnitrostátní kapacitní trhy, které narušují účinnost vnitřního trhu s energií;

44. zdůrazňuje potřebu posílit evropsko-středomořskou spolupráci v oblasti plynu, elektrické energie, energetické účinnosti a obnovitelných zdrojů energie; žádá Komisi, aby urychlila vytvoření evropsko-středomořské platformy pro otázky plynu;

Plně integrovaný evropský trh s energií

45. má za to, že budoucí energetická unie musí zakotvit volný tok energie v rámci EU a zemí energetického společenství;

46. zdůrazňuje, že páteří budoucí energetické unie musí být plně funkční, propojený vnitřní trh s energií, který poskytuje zajištěnou, bezpečnou, spravedlivě distribuovanou, sociálně a environmentálně zodpovědnou, účinnou, konkurenceschopnou, cenově dostupnou a udržitelnou energii prostřednictvím plně funkčních, bezpečných a odolných přenosových soustav, jakož i snižování poptávky po energii s cílem umožnit podnikům a spotřebitelům v EU přístup k plynu a elektřině a vytápění a chlazení co nejudržitelnějším, nejúčinnějším, nejdemokratičtějším a nákladově nejefektivnějším způsobem; domnívá se proto, že by se mělo usilovat o další rozšiřování stávajících oblastí trhu; domnívá se, že je naprosto nezbytné podporovat integraci výrobců-

spotřebitelů v rámci trhu a sítě EU; upozorňuje na vážné nedostatky, které pociťují venkovská společenství v celé EU v důsledku nedostatečného propojení energetických sítí;

47. uznává, že v současnosti jednotný trh s energií v Evropě neexistuje a že fragmentace unijních trhů s energií tak velmi poškozuje konkurenceschopnost a energetickou bezpečnost Evropy;

48. připomíná, že trhy s energií se odlišují od finančních trhů podkladovými hmotnými aktivy, která v energetice odstraňují systémové riziko; domnívá se, že v této souvislosti je nezbytné uplatňovat finanční nařízení, které se vztahuje taktéž na energetiku, tak, aby rozvoj řádně fungujícího vnitřního trhu s energií nebyl narušen;

49. zdůrazňuje, že k posouzení skutečné účinnosti a efektivity nákladů je nezbytné zohlednit přímé a vnější náklady různých zdrojů energie a dopad všech forem zásahů ze strany státu na jejich soutěžní postavení v porovnání s ostatními zdroji;

50. je toho názoru, že tržní mechanismy musí být doplněny o reálné a ambiciózní mechanismy v oblasti zabezpečení dodávek a mechanismy solidarity, které souvisejí např. s účinnějším řízením krizí na regionální úrovni a úrovni EU, s přijetím ambiciózních opatření na úsporu energie, s optimalizovaným využitím infrastruktur pro zkapalněný zemní plyn a skladovacích zařízení pro plyn, a to především za účelem zabezpečení dodávek energie na regionální úrovni, přičemž tyto mechanismy by měly být zohledněny v právních předpisech EU, včetně nařízení o bezpečnosti dodávek plynu, jež je třeba co nejdříve přezkoumat;

51. vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily plné provádění a prosazování stávajících právních předpisů EU týkajících se státní podpory, energie, životního prostředí a klimatu; zejména požaduje, aby bylo posouzeno provedení třetího energetického balíčku a jeho přínosů pro spotřebitele; žádá, aby byly odstraněny výjimky z třetího energetického balíčku a byly urychleně přijaty a provedeny kodexy a pokyny týkající se evropské sítě;

52. vyzývá Komisi, aby přidělila větší množství finančních prostředků Agentuře pro spolupráci energetických regulačních orgánů ACER, a zdůrazňuje, že by měla být zmocněna k přijetí dalších zaměstnanců, aby se tak umožnilo plné a účinné zavedení sledování energetických trhů v zájmu zajištění integrity a transparentnosti v obchodování s energií a dodržování nařízení o integritě a transparentnosti trhu s energií (REMIT), což je podmínkou řádného fungování vnitřního trhu EU s energií; konstatuje, že pravomoci agentury ACER by měly být ve vztahu k Evropské síti provozovatelů elektroenergetických přenosových soustav (ENTSO-E), Evropské síti provozovatelů plynárenských přepravních soustav (ENTSO-G) a dalším subjektům vykonávajícím nezbytné funkce v EU posíleny, aby se zajistilo, že může plnit své úkoly uvedené v příslušných právních předpisech EU, a domnívá se, že agentura by měla spolupracovat se sdruženími provozovatelů distribučních soustav, spotřebitelskými organizacemi a dalšími skupinami občanské společnosti;

53. znovu zdůrazňuje význam odděleného vlastnictví, jak jej stanoví třetí energetický balíček; vyzývá Komisi, aby posoudila, do jaké míry národní regulační orgány prosazují

podmínky popsané ve stanoviscích Komise k certifikaci provozovatelů přenosových soustav;

54. lituje, že sítě provozovatelů ENTSO-E a ENTSO-G jsou příliš závislé na přídělech z rozpočtu vnitrostátních provozovatelů přenosových soustav, což ohrožuje jejich schopnost jednat jako evropští aktéři;

55. vyzývá Komisi, aby posílila regulaci činností energetických burz a plynových uzlů spojených s trhem a dozor nad těmito činnostmi;

56. zdůrazňuje, že v zájmu posílení naší energetické solidarity v případě mimořádné události a v zájmu posílení odolnosti vůči narušení dodávek musí být kdykoli možné realizovat vývoz plynu a elektřiny; konstatuje v této souvislosti, že fungování stávajících systémů přeshraničních přenosů často brání rozhodnutí vnitrostátních provozovatelů přenosových soustav; vyzývá proto agenturu ACER, aby na tento problém kladla ve svých výročních monitorovacích zprávách o dohledu nad trhem větší důraz;

57. poukazuje na to, že plně fungující vnitřní trh s energií nebude dokončen, dokud budou existovat členské státy, jejichž elektrizační soustavy budou závislé na provozovatelích ze třetích zemí, a zdůrazňuje, že je důležité a nezbytné zajistit, aby do roku 2025 došlo k synchronnímu připojení pobaltských států ke kontinentální evropské síti;

58. zdůrazňuje, že vhodně koncipovaná podoba budoucího trhu s elektřinou v EU je naléhavě nutná a musí usilovat o podporu nezbytných investic s cílem zaručit dodávky v dlouhodobém výhledu a o integraci obnovitelných zdrojů energie, která se bude důsledněji opírat o tržní zásady a bude lépe vyhovovat potřebám bezpečnosti sítě, přičemž bude plně zohledňovat měnící se povahu nabídky a poptávky v oblasti energií, rozsáhlejší využívání mikrovýroby, technologií reagujících na poptávku a rostoucí podíl obnovitelných zdrojů; v této souvislosti konstatuje, že je třeba přijmout společné normy pro inteligentní sítě, které představují klíčový prvek pro zajištění stabilních dodávek a volného toku energie přes hranice, a tudíž přispívají k energetické bezpečnosti; dále zdůrazňuje úlohu, kterou rozvoj inteligentnějších energetických sítí a nových zařízení pro skladování energie může hrát při zvyšování podílu obnovitelných zdrojů energie v evropském měřítku a při zajišťování toho, aby tyto infrastruktury byly rozvíjeny společně s regionálními centry pro obnovitelné zdroje energie;

59. vyzývá členské státy a Komisi, jakož i smluvní strany energetického společenství a sekretariát energetického společenství, aby své úsilí zaměřily na pokrok v oblasti projektů společného zájmu a projektů v zájmu energetického společenství s cílem dosáhnout vytvoření celoevropské supersítě, která bude schopna přenášet energii a plyn mezi zeměmi EU z celé škály zdrojů; domnívá se, že elektrická síť musí být s to směřovat energii z míst jejího přebytku do míst, v nichž je jí nedostatek, čímž umožní trhu okamžitě reagovat v případech, kdy dojde k výpadkům dodávek, vyrovnávat denní a sezónní výkyvy, integrovat energii z obnovitelných zdrojů, zajistit bezpečnost dodávek a posílit evropský trh s energií; domnívá se, že je třeba uvažovat o rychlejším schvalování a povolování projektů a o podpoře modernizace stávajících přenosových struktur; dále zdůrazňuje, že toto úsilí se musí zaměřit zejména na řešení problémů, které vyplývají z energeticky izolovaných oblastí;

60. opakuje své odhodlání dosáhnout 10% vzájemného propojení trhu v zájmu dokončení vnitřního trhu s energií v EU a vítá návrh Evropské rady týkající se minimální 15% úrovně elektroenergetických propojení mezi členskými státy do roku 2030; současně uznává, že je důležité i dosáhnout kvantitativního cíle propojení prostřednictvím zajištění dostupnosti stávající vnitrostátní a přeshraniční infrastruktury, aby tak bylo zajištěno účinné využívání evropských zdrojů energie a aby bylo zvýšeno zabezpečení dodávek;

61. zdůrazňuje, že je důležité zajistit spolehlivý, stabilní a předvídatelný regulační rámec, který umožní přijímání dlouhodobých závazků a který je nezbytný pro zajištění nových investic do energetické infrastruktury; vyzývá Komisi, aby zkrátila lhůtu pro kvalifikaci projektů jakožto projektů společného zájmu; zdůrazňuje, že je třeba usnadnit zavádění inteligentních distribučních soustav prostřednictvím zrychlených schvalovacích postupů a prostřednictvím politické podpory a úpravy regulačních rámců pro provozovatele sítí, které budou reagovat na měnící se potřeby investic a stimulovat investice do informačních a komunikačních technologií a automatizace stejně jako v případě rozšíření tradičních soustav;

62. zdůrazňuje, že energetická unie by měla rovněž přispívat k vytvoření „energetické investiční unie“ a zajistit, aby více než 1 trilion EUR z investic, které si v nadcházejících letech vyžádá oživení evropského hospodářství, pocházelo od soukromých a veřejných investorů; konstatuje, že taková „energetická investiční unie“ by měla vytvářet příležitosti pro velké investory, stejně jako individuální spotřebitele a soukromé občany; konstatuje, že pro vytvoření prostředí, které usnadňuje soukromé financování a zajišťuje jeho nejlepší využití, má klíčový význam jistota investora; trvá na tom, že stabilní regulační rámec může být vytvořen jen na základě systému stabilní správy, který zaručuje rovné a stabilní regulační podmínky a podporuje důvěru soukromého sektoru;

63. zdůrazňuje, že provedení projektů v oblasti strategické infrastruktury přispívá ke střednědobým a dlouhodobým cílům energetické bezpečnosti a je v plném souladu s dlouhodobými závazky EU, pokud jde o dekarbonizaci, a s jejími právními předpisy v oblasti životního prostředí a v jiných souvisejících oblastech;

64. vyzývá Komisi a členské státy, aby považovaly investice do menších propojovacích vedení plynu a elektřiny spojujících sousedící regiony za stejně důležité jako investice do větších projektů společného zájmu; vyzývá Komisi a členské státy, aby při rozvoji propojovacích vedení úzce spolupracovaly s regionálními orgány;

65. poukazuje na význam integrace plánování poptávky po energii a její nabídky na úrovni vnitřního energetického trhu Unie, kdy je třeba za prioritní považovat snížení poptávky a decentralizovaná řešení, s cílem dosáhnout nákladově optimálního zabezpečení dodávek a vyhnout se zbytečným nebo předimenzovaným investicím do infrastruktury a nezhodnoceným nákladům;

66. má za to, že s ohledem na rozsáhlé investice, které vyžadují stárnoucí a nevhodné distribuční sítě a připojení většiny obnovitelných zdrojů energie do distribuční sítě, by Komise a členské státy měly zvážit zvláštní iniciativy, včetně finančních nástrojů, na podporu investic prováděných provozovateli distribučních soustav; rozhodně

doporučuje, aby členské státy přiznaly těmto investicím prioritu;

67. vyzývá Komisi, aby objasnila, jakým způsobem hodlá využít investiční plán skýtající 315 miliard EUR ve spojení s dalšími existujícími fondy s cílem maximalizovat pákový potenciál Evropského fondu pro strategické investice a financovat infrastruktury a projekty potřebné k dokončení energetické unie;

68. domnívá se, že posílení regionální spolupráce a koordinace politik je zásadním krokem k širší integraci trhu s energií v celé EU; podporuje proto regionální přístup jak mezi členskými státy, tak se smluvními stranami energetického společenství s cílem zajistit zabezpečení dodávek a urychlit integraci trhu, a to včetně dalšího vytváření regionálních center, která mají sloužit ke zvýšení likvidity trhu, zejména v oblasti střední a východní Evropy; zdůrazňuje, že mechanismy spolupráce by mohly zjednodušit politickou spolupráci a spolupráci na trhu s energií a usnadnit společné rozhodování o nezbytných investicích do plynárenských infrastruktur v regionech; má za to, že znalosti a informace v oblastech, jako jsou zařízení na skladování energie a postupy zadávání veřejných zakázek týkajících se zkapalněného zemního plynu (LNG) a propojovacího vedení, by mohly být rozvíjeny společně; uznává důležitou úlohu, kterou sehrávají výměny energie v podpoře likvidního, transparentního a bezpečného obchodování s energií; zdůrazňuje potenciál, který představují přeshraniční projekty jakožto páka pro řešení na úrovni EU;

69. podporuje integraci energetických systémů kandidátských a potenciálních kandidátských zemí prostřednictvím regionálního přístupu v rámci budoucí evropské energetické unie;

70. zdůrazňuje, že posílená regionální spolupráce může přispět k větší energetické bezpečnosti, lepšímu plánování infrastruktury, zajištění optimalizace nákladů na začleňování obnovitelných zdrojů i ke snížení nákladů pro spotřebitele;

71. vítá skutečnost, že Komise přikládá posílení regionální spolupráce velký význam; vyzývá Komisi, aby prověřila a stanovila, jaký je optimální rozsah spolupráce v oblasti sítí (a trhu) pro přenos plynu a elektrické energie v EU; poukazuje na to, že v některých případech mají nejlepší předpoklady k určení toho, co vyžaduje situace na vlastním území, členské státy, zatímco v jiných případech spočívá zřejmá přidaná hodnota ve spolupráci řízené na úrovni EU; poukazuje na to, že však v některých případech bylo zjištěno, že skupiny členských států, jako například pentalaterální energetické fórum, dospěly k výsledkům podstatně rychleji prostřednictvím rozsáhlé regionální spolupráce založené na řešení společných výzev; souhlasí s Komisí, že stávající regionální struktury mohou představovat vzor pro EU jako celek;

72. vyzývá Komisi, aby předložila návrh systému řízení makroregionální tržní spolupráce, ve kterém svoji úlohu sehrají rovněž Evropský parlament a vnitrostátní parlamenty; poukazuje na to, že za účelem dosažení maximální optimalizace nákladů by tento systém regionálního řízení měl vycházet ze stávajících regionálních geografických a tržních entit, konkrétně: i) z Plánu propojení baltského trhu s energií (BEMIP); ii) z koordinačních iniciativ pro jihovýchodní Evropu; iii) z rozšířeného pentalaterálního energetického fóra; iv) z iniciativy zemí v oblasti severních moří týkající se mořských sítí; zdůrazňuje, že je třeba v této souvislosti posílit úlohu agentury ACER;

73. vyzývá Komisi, aby provedla studie optimalizace nákladů posuzující a kvantifikující přínosy regionální spolupráce ve výše uvedených regionech; domnívá se, že by Komise a dotčené členské státy měly na základě těchto studií společně vytvořit a provést plán pro vytvoření uvedených makroregionů;

74. vyzývá Komisi, aby povzbuzovala a podporovala projekty regionální spolupráce mezi provozovateli přenosových soustav a distribučních soustav elektřiny a plynu, kteří mají zásadní význam pro zajištění bezpečné, konkurenceschopné a udržitelné energie, tím, že umožní poskytování podpory pro místní výrobu energie (zejména z obnovitelných zdrojů) a pro vyrovnání se s technologickými změnami (inteligentní sítě, inteligentní měřicí přístroje atd.) a s novými vzorci výroby a spotřeby (např. vozidla s elektrickým pohonem);

75. vyzývá Komisi, aby podporovala výměnu názorů ohledně energetických projektů mezi územními celky v Evropě (regiony, místní orgány, obce atd.) s cílem informovat a spojit volené zástupce a širokou veřejnost;

76. vyzývá k vytvoření řádně integrovaných a konkurenceschopných regionálních trhů s elektřinou a plynem, které zajistí, že energetické systémy ve všech částech Unie budou dostatečné a pružné; požaduje, aby Komise rozhodně a transparentně zasáhla proti všem případům protekcionismu, protisoutěžního chování a proti všem překážkám bránícím vstupu na trh nebo jeho opuštění; zdůrazňuje význam zajištění stabilního vnitrostátního regulačního rámce, který bude řešit administrativní překážky a zjednodušovat vnitrostátní administrativními postupy, a to i v zájmu zajištění rovných podmínek pro občanské projekty;

77. zdůrazňuje, že v zájmu úspěšného vyvážení vnitřního trhu nejsou zapotřebí pouze investice do vzájemného propojení, ale mimo jiné i do vnitrostátních soustav, elektráren na fosilní paliva vybavených zařízením pro zachycování uhlíku a nových jaderných elektráren v těch členských státech (které o ně projeví zájem), protože představují zásadní zdroj nízkouhlíkové energie pro pokrytí základní výroby, skladovacích kapacit (jako jsou například terminály pro zkapalněný zemní plyn) a do inteligentních sítí, a flexibilní výroby energie, aby bylo možné vyřešit otázku zvýšeného množství energie vyráběné z obnovitelných a rozptýlených zdrojů;

78. zdůrazňuje, že je zapotřebí vytvořit právní rámec, který posílí postavení spotřebitelů a umožní jejich aktivní zapojení se na trhu v roli investorů, výrobců a akcionářů, a to na základě rozvoje dynamické tvorby cen a otevírání trhu zdrojům na straně nabídky i poptávky; konstatuje, že zapojení občanů lze posílit mimo jiné pomocí: finanční účasti spotřebitelů; energetických družstev a mikrovýroby a skladování; spotřeby vlastní energie; decentralizace dodávek energie; zavedení energetických systémů založených na inteligentních sítích, včetně inteligentních měřících přístrojů; posílení hospodářské soutěže na maloobchodních trzích; úplné transparentnosti; a flexibility cen a spotřebitelských rozhodnutí;

79. zdůrazňuje, že výrobci-spotřebitelé, kteří poskytují síť se skladovacími kapacitami, by měli být odměněni a vybízeni k tomu, aby spotřebovávali vlastní produkci zelené elektřiny, aniž by byli penalizováni; poukazuje na skutečnost, že tyto iniciativy by mohly přispět ke konkurenceschopnějšímu a dobře fungujícímu vnitřnímu trhu

s energií, který by zase mohl pomoci zvýšit odolnost místních komunit, zajišťovat pracovní místa a prosperitu na lokální úrovni a snížit celkový účet za energie pro spotřebitele a pomoci při řešení závažných sociálních problémů, jako je například energetická chudoba a zranitelnost některých spotřebitelů; žádá Komisi, aby shromažďovala posouzení dopadu a osvědčené postupy s ohledem na opatření přijatá na vnitrostátní úrovni v rámci boje proti energetické chudobě a aby zajistila, že tyto osvědčené postupy budou soustředěny a propagovány v rámci jednoho specializovaného evropského subjektu; zdůrazňuje, že je třeba přijmout odpovídající opatření k zajištění ochrany údajů spotřebitelů, kteří jsou přímo zapojeni na trhu;

80. vyzývá Komisi a členské státy, aby usnadňovaly další rozvoj a využívání místních a regionálních zdrojů obnovitelné energie a místních a regionálních distribučních sítí a sítí pro centrální zásobování teplem prostřednictvím politik, které budou odstraňovat stávající překážky a pomáhat transformovat trh; vyzývá Komisi, aby předložila návrh pokynů týkajících se spotřeby vlastní energie s cílem podporovat její využívání a chránit práva spotřebitelů;

81. vyzývá Komisi a členské státy, aby podporovaly vlastní spotřebu a mikrovýrobu energie prostřednictvím různých režimů podpory energie z obnovitelných zdrojů zaměřených na ty nejzranitelnější spotřebitele;

82. vyzývá Komisi, aby do energetické politiky EU začlenila i místní aktéry a aby předložila návrh na vytvoření decentralizovaných středisek pro budování kapacit a poradenství, jejichž cílem by bylo poskytovat místním orgánům vybavení a podporu, aby mohly jednat s dodavateli energie na stejné úrovni, a aby podpořila rozvoj výroby energie na místní úrovni prostřednictvím družstev, místních společností a obecních orgánů;

83. vyzdvihuje potřebu vymezit místní osvědčené postupy a podporovat jejich šíření v rámci Unie, zlepšit koordinaci mezi opatřeními přijímanými na místní úrovni a evropskými politikami a usilovat o řešení problémů, které souvisejí s akceptací projektů v oblasti energetiky na místní úrovni; navrhuje vytvoření „Evropského územního fóra“;

84. má za to, že jednotný trh s plynem a elektřinou by měl být stejně přínosný pro všechny spotřebitele v EU; v tomto ohledu zdůrazňuje, že již nesmí být tolerovány stávající cenové rozdíly mezi vnitrostátními trhy v důsledku nedostatečné integrace a nedokonalého propojení trhu; naléhá na Komisi, aby urychleně navrhla opatření na dosažení větší cenové konvergence a integrace trhu v celé Unii;

85. zdůrazňuje kladný dopad integrace trhů na velkoobchodní, popřípadě i maloobchodní ceny v odvětví elektřiny; domnívá se, že revize uspořádání evropského trhu s elektřinou musí lépe propojit velkoobchodní a maloobchodní trhy, přispět k odstranění překážek na velkoobchodních a maloobchodních trzích a spotřebitelům poskytnout možnost volby mezi dodavateli energií;

86. domnívá se, že v rámci jakéhokoli přezkumu maloobchodních trhů s energií by měla být důkladně zvážena možnost přijetí dalších opatření na ochranu spotřebitele, jako např. formou podpory a prosazování režimů kolektivní změny dodavatele, požadavku, aby

vyúčtování za energii zahrnovala srovnání s konkurenty na základě dlouhodobých vzorců spotřeby, požadavku, aby dodavatelé automaticky přidělovali zákazníkům nejvýhodnější dostupný tarif, a zajištění omezeného počtu snadno srovnatelných standardizovaných tarifů;

87. vyzývá Komisi, aby při přípravě svého plánu pro postupné rušení všech regulovaných cen zachovala možnost regulace cen a standardizace sazebníků, pokud budou sloužit k omezení monopolních nebo neočekávaných zisků narušujících trh, s cílem ochránit zranitelné spotřebitele či umožnit srovnání sazeb konkurenčních dodavatelů;

88. vyzývá Komisi, aby sledovala vývoj celkových cen energií v Evropě, po započítání všech daní, poplatků, dotací a všech dalších skrytých nákladů, aby bylo možné určit opatření, která mohou pomoci tyto ceny snížit;

Energetická účinnost přispívající ke snížení poptávky

89. konstatuje, že v závěrech ze zasedání Evropské rady ze dnů 23. a 24. října 2014 byl na úrovni EU stanoven orientační cíl zvýšit do roku 2030 energetickou účinnost o minimálně 27 % s tím, že tento cíl má být do roku 2020 předmětem přezkumu s ohledem na ambice EU dosáhnout 30% cíle; připomíná usnesení, která Parlament v tomto ohledu přijal; bere na vědomí závazek Komise, že při revizi směrnice o energetické účinnosti bude mít na paměti 30% cíl; zdůrazňuje, že členské státy potřebují flexibilitu při přijímání opatření a metod nutných k dosažení tohoto cíle; vyzdvihuje skutečnost, že energetická účinnost a obnovitelné zdroje energie budou hrát klíčovou roli při dosahování dlouhodobého cíle EU snížení emisí skleníkových plynů nákladově efektivním způsobem; opakuje, že EU musí zůstat odhodlaná bezpodmínečně dosáhnout alespoň 40% snížení emisí do roku 2030;

90. konstatuje, že ambiciózní a dosažitelné zlepšení energetické účinnosti, o nějž se usiluje v zájmu soudržnosti, solidarity a nákladové efektivnosti, by mohlo posílit energetickou bezpečnost, konkurenceschopnost, zvýšit počet pracovních míst a posílit růst, pomoci udržovat výdaje spotřebitelů na nízké úrovni a bojovat s energetickou chudobou a dosáhnout cílů v oblast klimatu a energetiky;

91. vyzývá Komisi a členské státy, aby uplatňovaly zásadu „energetická účinnost především“; konstatuje, že podle Mezinárodní energetické agentury je energetická účinnost „nejdůležitějším palivem“ a je největší zárukou návratnosti investic do všech energetických zdrojů; zdůrazňuje, že nárůst energetické účinnosti, zejména snížení energetických ztrát v obytných budovách, má zásadní vliv na snížení dovozu energie z třetích zemí do EU, vzhledem k tomu, že se 61 % plynu dováženého do Evropské unie používá v obytných budovách, především pro účely vytápění; v tomto ohledu vyzývá, aby se k projektům v oblasti energetické účinnosti a energetické infrastruktury přistupovalo jako ke klíčovým investicím, které mají podobný význam jako investice do nových kapacit na výrobu energie;

92. zdůrazňuje, že zvýšení energetické účinnosti snižuje výdaje domácností i průmyslu za energie a současně významně omezuje závislost EU na dovozech ze třetích zemí; zdůrazňuje, že existuje potenciál pro vytvoření dvou milionů pracovních míst v důsledku opatření týkajících se energetické účinnosti do roku 2020, a to zejména

v oblasti obytných budov, jejichž poptávka po energii představuje přibližně 40 % celkové spotřeby energie v EU; zdůrazňuje, že nárůst energetické účinnosti doplňuje diverzifikaci dodávek energie;

93. vyzývá Komisi, aby odhalila a odstranila zbývající překážky bránící opatřením týkajícím se energetické účinnosti a vytvořila skutečný trh v oblasti energetické účinnosti za účelem podpory předávání osvědčených postupů a zajištění dostupnosti produktů a řešení v celé EU s cílem vybudovat skutečně jednotný trh s produkty a službami v oblasti energetické účinnosti;

94. zdůrazňuje, že je nutné zvýšit důkladnost i tempo renovace budov a využívání udržitelných zdrojů energie při vytápění a chlazení, a to na základě vhodných pobídek za účelem snížení poptávky po energii; doporučuje pokračovat ve zvyšování norem energetické účinnosti pro budovy s přihlédnutím k technickým inovacím a při zajištění jejich podpory, zejména pokud jde o používání informačních modelů budov a simulace dopadu stavebních materiálů v rámci celého jejich životního cyklu při zadávání veřejných zakázek; doporučuje kromě toho, aby byla i nadále podporována výstavba budov, jejichž energetická spotřeba se blíží nule, což by byl další krok k zajištění energetické nezávislosti a udržitelného a bezpečného energetického systému;

95. zdůrazňuje, že při jednáních o energetické účinnosti v EU je třeba uznat a náležitě zohlednit také investice do zvyšování energetické účinnosti, které byly doposud učiněny ze strany průmyslu;

96. má za to, že průmysl potřebuje od tvůrců politik jednoznačné signály, aby mohl realizovat potřebné investice do naplňování cílů EU v oblasti energetiky; zdůrazňuje proto, že v zájmu podpory energetické účinnosti na vnitrostátní úrovni je zapotřebí přijmout ambiciózní cíle a regulační rámec podporující inovace, aniž by se tím vytvářela zbytečná administrativní zátěž;

97. je přesvědčen, že cíl v oblasti energetické účinnosti musí existovat v součinnosti s cíli v oblasti energie a klimatu a musí posilovat konkurenceschopnost hospodářství EU ve vztahu k jejím hlavním obchodním partnerům;

98. zdůrazňuje, že je zapotřebí přezkoumat stávající právní předpisy v oblasti energetické účinnosti, včetně směrnice o energetické náročnosti budov a směrnice o energetické účinnosti, a zároveň zajistit řádné provádění těchto právních předpisů členskými státy s cílem usnadnit dosažení vnitrostátních cílů a doplnit již prováděné vnitrostátní politiky, které jsou nastaveny podle rámce pro oblast klimatu a energie do roku 2020; vyzývá Komisi, aby přezkoumala právní předpisy EU v oblasti energetické účinnosti, jak je stanoveno v příloze rámcové strategie o vytvoření energetické unie;

99. zdůrazňuje úlohu energetického štítku EU pro posílení postavení spotřebitelů a poskytování přesných, relevantních a srovnatelných informací o energetické účinnosti produktů se spotřebou energie; zdůrazňuje potřebu revize energetických štítků s cílem ještě více usnadnit rozhodování spotřebitelů s ohledem na energetickou účinnost a stimulovat výrobu energeticky účinných produktů;

100. zdůrazňuje úspěch a další potenciál ekodesignu z hlediska zlepšení energetické

účinnosti a energetické spotřeby produktů, čímž zároveň dojde ke snížení nákladů domácností na energie a jejich spotřeby energie a ke snížení emisí skleníkových plynů; vyzývá Komisi, aby zavedla další prováděcí opatření, s přihlédnutím k rozsáhlejší agendě v oblasti účinnosti zdrojů, a aby přezkoumala stávající opatření v zájmu zajištění jejich přiměřenosti;

101. je si vědom toho, že zásadní úlohu při zajišťování energetické nezávislosti mají místní orgány, společnosti a občané, kteří mohou zvyšovat energetickou účinnost prostřednictvím: lepšího územního plánování, rozvoje internetových, informačních a komunikačních technologií souvisejících s energetikou, zavádění inteligentních sítí, řízení energie na straně poptávky, kombinované výroby, infrastruktury pro alternativní paliva a zavádění tepelných čerpadel, spotřeby vlastní energie a zavádění, modernizace a rozšiřování soustav dálkového vytápění a chlazení; zdůrazňuje, že je nutné podporovat občanské iniciativy, jako jsou projekty v oblasti obnovitelných zdrojů realizované v rámci družstev nebo komunit, posilovat vazby mezi občany a poskytovateli energetických služeb, podporovat aktivnější a udržitelnější způsoby cestování, vytvářet a uplatňovat řešení inteligentních měst, zavádět progresivní distribuční infrastruktury na podporu ekologické mobility ve městech a prosazovat rekonstrukci a izolaci budov, včetně homogenní izolace; navrhuje propojit všechny partnery víceúrovňové správy v provozním rozhraní, které aktivně zapojí Pakt starostů a primátorů;

102. za naprosto prioritní považuje vytváření nástrojů financování a inovativních modelů, které na místní, regionální, státní a evropské úrovni uvolní veřejné prostředky a zapojí soukromé finance s cílem podpořit investice do klíčových oblastí energetické účinnosti, jako je rekonstrukce budov, s náležitým přihlédnutím ke zvláštní povaze dlouhodobých investic; zdůrazňuje v této souvislosti úlohu Evropské banky pro obnovu a rozvoj (EBRD) a Evropského fondu pro strategické investice (EFSI), který řídí Evropská investiční banka (EIB), a trvá na tom, že je nezbytné plně zapojit národní podpůrné banky; bere na vědomí, že tyto nástroje je třeba doplnit cílenou technickou pomocí; zdůrazňuje, že je nezbytné zajistit nákladovou efektivnost programů pro energetickou účinnost ve veřejných budovách; vyzývá Komisi, aby při přípravě iniciativy pro „inteligentní financování inteligentních budov“ zvážila všechny tyto aspekty;

103. domnívá se, že jednotlivé evropské fondy, které poskytují financování pro zlepšení v oblasti energetické účinnosti, by měly být lépe směrovány a jejich priority by měly být upraveny tak, aby zlepšovaly situaci zranitelných osob a spotřebitelů s nízkými příjmy a aby řešily problematiku rozdělení pobídek mezi vlastníka a nájemce budovy nebo mezi vlastníky navzájem;

104. vyzývá Komisi, aby po konzultaci s příslušnými průmyslovými odvětvími a státními, regionálními a místními zúčastněnými subjekty vymezila osvědčené postupy financování energetické účinnosti v celé EU a v zahraničí a následně začlenila financování a mechanismy inovativního financování do činností EBRD, EIB a dalších fondů EU;

105. zdůrazňuje, že vytvoření nové kultury energetiky má zásadní význam pro splnění cílů v oblasti energetické účinnosti a změny klimatu; vyzývá členské státy, aby prostřednictvím vhodných vzdělávacích modulů na školách zvyšovaly informovanost

mladších generací s cílem vytvořit nové modely chování spotřebitele ve vztahu k energiím;

Přechod k udržitelnému hospodářství;

106. připomíná, že dohoda dosažená v říjnu 2014 v rámci Evropské rady ohledně „rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030“ zahrnuje závazek ke snížení domácích emisí skleníkových plynů ve srovnání s úrovní v roce 1990 nejméně o 40 %, jenž představuje základ pro rozvoj dimenze dekarbonizace energetické unie; poznamenává, že toto rozhodnutí také představuje nejambicióznější příspěvek k mezinárodním jednáním o klimatu, která budou vedena na 21. konferenci smluvních stran Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu v Paříži v prosinci 2015 za účelem dosažení závazné dohody v oblasti změny klimatu;

107. zdůrazňuje, že je zapotřebí dosáhnout na 21. konferenci smluvních stran Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu v Paříži komplexní, ambiciózní a závazné dohody, která bude obsahovat řádné záruky pro udržení výše nárůstu globální průměrné teploty pod 2 °C ve srovnání s předindustriální úrovní spolu s globálním, solidním a společným systémem pro transparentnost a odpovědnost, který bude zahrnovat monitorování, povinnost podávat zprávy a efektivní a účinný systém udržování souladu; je přesvědčen, že mezinárodní režim týkající se klimatu pro období po roce 2020 by měl obsahovat ustanovení umožňující větší ambice, podporovat úsilí o nákladově efektivní snahy o zmírnění změny klimatu a poskytovat příležitosti k ochraně ekologické vyváženosti a udržitelného rozvoje; zdůrazňuje, že je nezbytné, aby se ke snížení emisí významným způsobem zavázali ti, kteří patří mezi největší znečišťovatele na světě; zdůrazňuje, že klíčovou roli, pokud jde o oblast klimatu a energetiky, bude hrát diplomacie EU;

108. domnívá se, že s ohledem na náklady spojené s energiemi má rozvoj obnovitelných zdrojů energie pro energetickou unii zásadní význam; zdůrazňuje zásadní roli, kterou mají obnovitelné zdroje energie v EU pro dosažení energetické bezpečnosti a politické a hospodářské nezávislosti tím, že snižují potřebu dovozu energie; zdůrazňuje klíčovou úlohu obnovitelných zdrojů pro zlepšení kvality ovzduší a tvorbu pracovních míst a zajištění růstu; domnívá se, že obnovitelné zdroje energie poskytují bezpečné, udržitelné, konkurenceschopné a cenově dostupné energie a že hrají významnou úlohu v prosazování vedoucího postavení Evropy, pokud jde o zelené hospodářství a rozvoj nových odvětví a technologií; v této souvislosti zdůrazňuje, že stávající podoba trhu s energiemi by měla být dynamičtější a flexibilnější, aby do tohoto trhu mohly být začleněny různé zdroje energie; upozorňuje na skutečnost, že výrobní náklady na energii z obnovitelných zdrojů během posledních let významně poklesly; zdůrazňuje důležitost rozvoje přeshraniční infrastruktury a posílení výzkumu a inovací v rozvoji inteligentnějších energetických sítí a nových způsobů řešení skladování energie, ale i flexibilních technologií výroby, aby mohly být začleněny obnovitelné zdroje;

109. vítá závazek Komise, která je odhodlána učinit z Evropské unie „světovou jedničku v oblasti obnovitelné energie“; naléhavě vyzývá Komisi, aby za tímto účelem předložila funkční a proveditelnou strategii; vyzývá členské státy a Komisi, aby zaručily transparentnost, soudržnost, stabilitu a návaznost regulačních rámců energie z obnovitelných zdrojů a aby se vyhnuly zpětným změnám ekonomických podmínek

pro investice, a to s cílem zajistit posílení důvěry investorů a přispět k nákladově efektivnímu šíření energie z obnovitelných zdrojů napříč regiony EU; zdůrazňuje, že je třeba lepší koordinace podpůrných režimů v souladu s pokyny Evropské komise pro navrhování režimů podpory obnovitelných zdrojů energie, aby se zamezilo potenciálnímu narušení trhu a zabezpečila efektivní podpora energie z obnovitelných zdrojů; zdůrazňuje, že správné tržní podmínky pro investování do energetické účinnosti, obnovitelných zdrojů energie a inteligentních infrastruktur mají rozhodující význam pro snižování emisí skleníkových plynů; zdůrazňuje, že energetická unie by měla pro účely podpory evropských energetických zdrojů optimalizovat tržní nástroje, aby zajistila, že přechodu na jiné zdroje energie bude dosaženo nákladově nejefektivnějším a k životnímu prostředí nejšetrnějším způsobem;

110. zdůrazňuje, že s ohledem na vnitrostátní režimy subvencování a státní podpory musí EU zajistit rovné vnitřní podmínky pro všechny, jimiž nebude nespravedlivě posilováno dominantní postavení některých technologií a provozovatelů na trhu, s cílem transformovat naše energetické systémy; vítá z tohoto hlediska zprávu Komise ze dne 10. října 2014 o dotacích a nákladech na energii EU a vyzývá Komisi, aby tuto zprávu každoročně aktualizovala, aby bylo možné lépe určit, která odvětví a oblasti potřebují dodatečné finanční prostředky a která odvětví se v důsledku dotací potýkají s narušením trhu;

111. zdůrazňuje, že musí být zrušeny dotace, jež škodí životnímu prostředí, a že je naléhavě třeba je identifikovat a postupně odstranit, neboť tyto dotace jsou plýtváním veřejnými prostředky, které jsou nejprve vynakládány na podporu znečišťujících postupů a později na odstraňování škod, které způsobily;

112. zdůrazňuje, že přechod na konkurenceschopné a udržitelné nízkouhlíkové hospodářství nabízí významné příležitosti ve smyslu nových pracovních míst, inovací, růstu a nižších účtů za energie pro podniky i domácnosti; uznává však, že tyto příležitosti mohou být realizovány pouze za intenzivní spolupráce Komise, členských států, místních a regionálních orgánů, občanů a průmyslu, jež se zaměří na co nejúčinnější pobídky a regulační rámce; poznamenává, že řádně řízená dekarbonizace by neměla vést k vyšším nákladům na energie, k energetické chudobě, deindustrializaci evropského hospodářství nebo zvyšování nezaměstnanosti; trvá tudíž na aktivním zapojení sociálních partnerů do řešení sociálních dopadů přechodu na udržitelnou energetickou unii; zdůrazňuje, že v EU jsou nezbytné celounijní a zároveň tržní a technologicky neutrální politiky, které zohledňují všechny příslušné právní předpisy a relevantní cíle EU a jimiž je těchto cílů dosahováno s nejnižšími náklady pro společnost;

113. připomíná, že mají-li se splnit požadavky rostoucího globálního trhu, je třeba, aby se fotovoltaický průmysl stal ústředním prvkem evropské průmyslové politiky, vzhledem k tomu, že mnohé fotovoltaické buňky a moduly jsou v současnosti vyráběny mimo Evropskou unii, především v Číně; zdůrazňuje, že EU musí být plně součástí tohoto nového investičního cyklu, aby si udržela své vedoucí postavení ve výzkumu a vývoji, ve strojírenství a v některých dalších segmentech, jaké tvoří invertory a zařízení pro vyváženou instalaci, a zároveň aby mohla znovu získat vedoucí postavení ve výrobě zařízení (buňky a moduly); je přesvědčen, že by si EU měla stanovit cíl dokázat uspokojit do roku 2020 alespoň 20 % svého vlastního trhu buňkami a moduly

vyrobenými v tuzemsku;

114. uznává přínos většího používání energie z obnovitelných zdrojů na trhu s teplem, zejména v budovách; poukazuje na zvýšenou flexibilitu tepelných infrastruktur a skladování, pokud jde o usnadňování integrace nestálých obnovitelných zdrojů energie pomocí ukládání energie ve formě tepla; připomíná, že energetickou bezpečnost je možné zvýšit rozvojem sítí pro centrální zásobování teplem a dálkové chlazení, které jsou ideálním prostředkem pro využívání udržitelného tepla ve městech ve velkém měřítku, neboť mohou současně dodávat teplo získané z různých zdrojů a nejsou ze své podstaty závislé na jediném konkrétním zdroji;

115. vyzývá Komisi, aby zajistila, aby na úrovni členských států byly vyžadovány minimální úrovně výroby energie z obnovitelných zdrojů u výstavby nových a rekonstrukce starších budov a aby projekty na výrobu energie z obnovitelných zdrojů těžily z pružných administrativních a technických postupů pro připojení k síti, zejména vymáháním čl. 13 odst. 4 a 13. odst. 1 písm. f) směrnice 2009/28/ES a čl. 7 odst. 3 směrnice 2009/72/ES; vyzývá Komisi, aby během svých prací na revidování stávajících relevantních právních předpisů navýšila počet budov vybavených obnovitelnými energetickými systémy, požadovala zřizování jednotných kontaktních míst vyřizujících administrativní postupy pro menší projekty v oblasti výroby energie z obnovitelných zdrojů a zjednodušené oznamovací postupy pro instalace obnovitelných zdrojů energie, jejichž výroba slouží výhradně vlastní spotřebě, a aby vytvořila rámec pro inovativní způsoby připojování k síti a pro obchodování se službami sítě na úrovni distribuční sítě;

116. vyzývá Komisi, aby přijala strategii EU pro vytápění a chlazení uvádějící úplný výčet opatření a synergií v obytných, obchodních a průmyslových odvětvích potřebných ke snížení této závislosti, které současně přispějí ke splnění cílů EU v oblasti energetiky a klimatu, dosažení úspor energie, posílení konkurenceschopnosti evropského hospodářství a které podpoří růst a vytváření pracovních míst stejně jako inovaci systému; zdůrazňuje, že tato strategie pro vytápění a chlazení by měla řešit všech pět dimenzí energetické unie;

117. zdůrazňuje, že vodní energie je nejvýznamnější vlastní, obnovitelný a bezpečný energetický zdroj, na který připadá 11 % veškeré evropské výroby elektřiny; zdůrazňuje, že vodní energie bude proto nadále hrát významnou úlohu ve výrobě a skladování elektřiny a bude významně přispívat k dekarbonizaci evropského hospodářství a snižování závislosti EU na vnějších zdrojích energie;

118. požaduje zvláštní zaměření na obnovitelné zdroje energie na moři v souladu se sdělením Komise o modré ekonomice, neboť je to odvětví s obrovským potenciálem, které je však méně zavedeným než ostatní odvětví obnovitelných zdrojů;

119. konstatuje, že začleňování rostoucího podílu tuzemsky vyrobeného bioplynu by mohlo mít na energetickou bezpečnost pozitivní vliv; zdůrazňuje v té souvislosti nutnost udržování stávající plynové infrastruktury použitelné k tomuto účelu;

120. poznamenává, že k dosažení cílů v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 by mohla přispět biomasa z udržitelného lesního hospodářství;

121. poznamenává, že současná politika EU v oblasti biopaliv je kritizována z mnoha stran za to, že nebere ohled na emise skleníkových plynů související s nepřímými změnami využívání půdy, které mohou být způsobeny přesunem stávající zemědělské produkce na neobdělávané pozemky, a to jak v EU, tak mimo ni;

122. domnívá se, že udržitelný přístup k plnění cílů energetické bezpečnosti EU by neměl dále rozšiřovat využívání biopaliv pěstovaných na půdě a že lepším řešením je zlepšení účinnosti paliv u vozidel, snížení poptávky po dopravě, utlumení intenzivního chovu hospodářských zvířat a větší využívání biopaliv z odpadů a zbytků, které nevedou k dalším změnám ve využívání půdy;

123. očekává a podporuje projekty a investice, které využívají odpadní uhlík jako komoditu pro nízkouhlíkové chemické látky a pokročilá biopaliva (například využitím mikrobů, které vznikají v odpadních plynech bohatých na uhlík a které jsou přeměňovány na paliva a chemické látky, jež nahrazují paliva vyrobená z fosilních zdrojů nebo biopaliva první generace), a tím snižují emise a znečišťující látky z průmyslových procesů, jako je výroba oceli;

124. zdůrazňuje, že ve skutečném oběhovém hospodářství se odpad vrací zpět do ekonomiky jako surovina, aby se co nejdéle udržela přidaná hodnota výrobku, a proto má příprava k opětovnému použití a recyklaci mnohem vyšší prioritu než spalování; poukazuje na skutečnost, že mnohé členské státy již mají nadbytečné kapacity spaloven; zdůrazňuje potřebu lepšího plánování a sdílení informací a prevence efektů „uzamčení“; naléhavě vyzývá Komisi, aby zohlednila vazbu mezi energetickou unií a oběhovým hospodářstvím;

125. připomíná, že evropský průmysl a malé a střední podniky jsou pro evropské hospodářství životně důležité, a uznává, že pro konkurenceschopnost evropského průmyslu a malé a střední podniky by nižší náklady na energii byly významným přínosem;

126. zdůrazňuje, že inovace a modernizace usilující o průmyslové procesy účinněji využívající energii a zdroje přispívají ke zvýšení konkurenceschopnosti průmyslu EU; poukazuje na inovace v oblasti technologií pro výrobu tepla z obnovitelných zdrojů, které by mohly snížit dovozy a náklady a zlepšit účinnost systému v souvislosti s uspokojováním poptávky průmyslových odvětví po vysokoteplotních vytápěcích systémech; zdůrazňuje, že důležitý úkol spočívající v rekonstrukci a modernizaci evropského fondu budov vytváří trh pro stavební materiály, zařízení a vybavení s vysokou účinností, a tím i významnou příležitost pro evropské výrobce a subjekty provádějící instalaci v odvětví stavebnictví s možností inovovat a vytvářet pracovní místa, jež nelze přemístit;

127. poznamenává, že prostředky k dosažení cílů v oblasti klimatu a energetiky pro rok 2030 musí vzhledem k nezbytnosti reindustrializace tvořit součást průmyslových politik členských států; domnívá se, že v zájmu zajištění odolné energetické unie by regulační rámec EU a cíle politik EU v oblasti klimatu a energetiky měly být v souladu a měly by zahrnovat flexibilnější a tržně orientovaný přístup, přičemž zahrnuty musí být i politické cíle v oblasti klimatu pro rok 2030 a cíle reindustrializace, jež doplní průmyslové politiky členských států;

128. zdůrazňuje, že účelné využívání výzkumu a technologických inovací napomáhá vedoucímu postavení evropského průmyslu a posiluje konkurenční výhodu a hospodářskou životaschopnost evropských podniků a průmyslu, vytváří pracovní místa a současně přispívá k hlavním cílům energetické politiky EU a její politiky v oblasti klimatu, včetně snížení spotřeby energie, zabezpečení dodávek, konkurenceschopnosti a udržitelného rozvoje výroby energií, jejich distribuce, přepravy a spotřeby, boje proti energetické chudobě, cílů EU v oblasti emisí skleníkových cílů, obnovitelných zdrojů energie a energetické účinnosti a co nejlepšího využívání energetických zdrojů Evropy;

129. vyzývá Komisi, aby zabezpečila konkurenceschopnost energeticky náročných průmyslových odvětví a zajistila dlouhodobou jistotu při plánování průmyslových investic, tak aby to odpovídalo úsilí Komise o zvýšení příspěvku průmyslových odvětví k HDP do roku 2020 až na 20 %;

130. zdůrazňuje klíčovou úlohu systému pro obchodování s emisemi (ETS) jako nákladově efektivního, tržního nástroje k dekarbonizaci energetického systému v Evropě a k dosažení cíle EU týkajícího se snížení emisí do roku 2030 a na další období; domnívá se, že vedle rezervy tržní stability by měla být po roce 2020 provedena strukturální reforma systému ETS, která by zohledňovala cíl snížení emisí CO_2 do roku 2030 a která by zahrnovala – pokud nebude vynaloženo srovnatelné úsilí v jiných předních ekonomikách – hmatatelná a více harmonizovaná opatření týkající se úniku uhlíku na úrovni EU;

131. vyzývá Komisi, aby dále zkoumala otázku nepřímých uhlíkových nákladů a jejich dopadu na ceny elektřiny v členských státech a podílu na nich;

132. zdůrazňuje, že příjmy ze systému ETS by měly být využity zejména na podporu nízkouhlíkových inovací, energetické účinnosti a dalších opatření ke snížení emisí CO_2;

133. je si vědom toho, že evropské energetické a účinné technologie, jako je kombinovaná výroba, by podstatně přispěly k energetické bezpečnosti v EU a k dosažení cílů spočívajících ve snížení emisí skleníkových plynů; v tomto ohledu je přesvědčen o tom, že energetická unie musí zohledňovat právo členských států využívat jakýchkoli bezpečných a udržitelných nízkouhlíkových zdrojů energie, jimiž disponují;

134. uznává sice, že stanovení skladby zdrojů energie náleží primárně do pravomoci členských států, ale bere také na vědomí obavy veřejnosti z hydraulického štěpení a důsledky, jež by tato technologie mohla mít pro klima, životní prostředí a veřejné zdraví a dosažení dekarbonizace, jež je dlouhodobým cílem EU; dále uznává, že vzhledem k tomu, že nekonvenční paliva mohou pouze v omezené míře přispět k uspokojení budoucí poptávky EU po energii, a vzhledem k vysokým investičním nákladům a nákladům na těžbu a současným nízkým celosvětovým cenám ropy je sporné, zda hydraulické štěpení může být v Evropské unii životaschopnou technologií; domnívá se, že je nutné náležitě se zabývat obavami veřejnosti a že jakékoli hydraulické štěpení by mělo splňovat nejvyšší normy v oblasti klimatu, ochrany životního prostředí a veřejného zdraví; žádá členské státy, které mají v úmyslu provádět hydraulické štěpení, aby respektovaly doporučení Komise z roku 2014 týkající se minimálních zásad pro průzkum a těžbu uhlovodíků (jako je plyn z břidlic) s použitím vysokoobjemového

hydraulického štěpení;

135. vyzývá Komisi a členské státy, aby aktivně vyřazovaly zastaralé, nejvíce znečišťující a nebezpečné elektrárny, a to i s ohledem na snížení stávající nadměrné kapacity na trhu;

136. vyzývá Komisi, aby zlepšila podmínky pro zavádění zachycování a ukládání uhlíku; je přesvědčen o tom, že by zachycování a ukládání uhlíku mohlo usnadnit přechod na nízkouhlíkový trh s energií a mít důležitou úlohu ve sladění rozdílných cílů Evropské unie, pokud jde o diverzifikované, bezpečné energetické dodávky, které zároveň povedou k snížení emisí skleníkových plynů, jež je nezbytné pro splnění cílů plánu EU pro období do roku 2050;

137. domnívá se, že bude třeba vyvinout značné úsilí v oblasti výzkumu a inovací za účelem dalšího rozvoje a zlepšení dekarbonizačních technologií, jako je zachycování a ukládání CO_2 (CCS) a zachycování a využívání CO_2 (CCU), aby bylo zajištěno, že tyto technologie budou k dispozici ke snížení nebo dokonce vymazání environmentální stopy fosilních paliv, která v současnosti stále tvoří více než 40 % výroby energie EU a pravděpodobně budou důležitým zdrojem energie v budoucnosti;

138. vyzývá Komisi, aby zřídila nástroj pro financování inovací NER400, který by měl podpořit demonstrační projekty nízkouhlíkových technologií, využívající program NER300 pro zachycování a ukládání uhlíku a obnovitelné zdroje, ale rozšiřující jeho oblast působnosti na nízkouhlíkové inovace v průmyslových odvětvích;

139. konstatuje, že jaderná energie zajišťovala v roce 2014 27 % skladby zdrojů elektřiny v EU a poskytovala více než polovinu veškeré nízkouhlíkové energie, že 130 z celkem 132 jaderných elektráren v EU zanechává kvůli tomu, že mají být do roku 2050 odstaveny z provozu, významnou mezeru v nízkouhlíkových dodávkách energie v rámci skladby zdrojů elektřiny v EU; dále uznává, že zatímco některé členské státy se rozhodly opustit jadernou energetiku, jiné se snaží rozvíjet nové zpracování jádra, aby splnily cíle na úrovni EU a své vnitrostátní cíle v oblasti energetiky a klimatu, a vyzývá Komisi, aby zajistila, aby EU vytvořila rámec, který členským státům, jež chtějí provádět nové projekty v oblasti jaderné energetiky, umožní se jadernou energetikou zabývat v mezích předpisů vnitřního trhu EU a pravidel hospodářské soutěže;

140. zdůrazňuje, že jaderná energie by měla být podporována v jakékoli podobě finančními mechanismy či finančními institucemi EU;

141. konstatuje, že jaderná energie je jedním z nejdůležitějších příspěvků evropského energetického systému zajišťujícího nižší emise CO_2 při současném omezení dovozní závislosti a zabezpečujícího stabilní výrobu elektřiny, která může zásobovat vnitřní trh a poskytovat stabilní základ pro energetický systém, do něhož mohou být postupně zaváděny obnovitelné zdroje;

142. vyzývá členské státy, které postupně upouštějí od jaderné energie, aby zaručily její nahrazení jiným způsobem výroby energie, jenž může ve srovnatelné míře přispět k zajištění dodávek energie a ke stabilizaci společného systému pro výrobu a distribuci;

143. je přesvědčen o tom, že zatímco rozhodnutí o vymezení vlastní skladby zdrojů energie přísluší členským státům a každý členský stát má právo svobodně rozhodnout o tom, jak dosáhne dekarbonizace svého hospodářství, pro dosažení evropských cílů a cílů členských států v oblasti klimatu a energetiky je naopak naprosto nezbytná koordinace politik a technologického vývoje na úrovni EU; uznává, že v některých oblastech jsou nejúčinnější politiky na úrovni EU a v jiných oblastech má zásadní význam úzká spolupráce a koordinace mezi členskými státy; uznává, že k zajištění takové koordinace je nutný silný a spolehlivý proces správy;

144. vyzývá Komisi, aby předložila návrhy na zřízení modernizačního fondu, který by měl mít přísná kritéria a pokyny, kterými zajistí, že financování bude zacíleno ve prospěch projektů usilujících o skutečnou modernizaci, které by byly vybírány podle technologicky neutrálního přístupu a podle toho, zda jsou prokazatelně slučitelné s dosažením cílů EU v oblasti skleníkových plynů stanovených pro období do roku 2030;

145. zdůrazňuje, že EIB by měla být zahrnuta do vytváření výše uvedených kritérií a pokynů pro modernizační fond;

146. vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily, že rozvoj energetické unie zaručí ochranu životního prostředí a klimatu, lepší kvalitu ovzduší, nižší vnější energetickou závislost, biologickou rozmanitost, zaměstnanost a konkurenceschopnost evropského průmyslu založeného na technologických inovacích a vedoucím postavení v technologiích;

147. zdůrazňuje, že energie musí být zpřístupněna všem občanům EU; je přesvědčen, že odstranění zbytečné spotřeby zlepšením účinnosti, větší propojení soustav, vyšší integrace na trhu a udržitelné investice do oblasti energií, zejména pokud jde o budovy, by mnoha domácnostem umožnily mít rovnocenný přístup k jednotnému, udržitelnému a bezpečnému trhu s energií založenému na hospodářské soutěži a vyhnout se energetické chudobě, kterou byl v roce 2012 postižený každý čtvrtý občan EU; vyzývá Komisi, aby předložila sdělení o energetické chudobě a připojila k němu akční plán pro boj proti ní, obsahující definici a ukazatele energetické chudoby;

Směrem k energeticky účinnému, dekarbonizovanému odvětví dopravy

148. odhaduje, že doprava se na konečné spotřebě energie v Evropě podílí více než 30 % a že 94 % dopravy závisí na ropných produktech; domnívá se proto, že jedním z klíčových prvků rámcové strategie k vytvoření odolné energetické unie s pomocí progresivní politiky v oblasti změny klimatu by měl být systém čistší energie s jasnou vazbou na dekarbonizaci odvětví dopravy; zdůrazňuje, že pokud chceme v evropském dopravním systému dosáhnout environmentálně udržitelné skladby zdrojů energie, má prvořadý význam kombinace opatření na podporu energetické účinnosti a obnovitelných zdrojů energie a vývoj inovativních energetických technologií; domnívá se, že je třeba podporovat využívání různých obnovitelných zdrojů energie, včetně zkapalněného zemního plynu u těžkých nákladních vozidel a v námořním odvětví; naléhavě vyzývá Komisi, aby předložila návrhy na případné odstranění daňových dotací, které mají nepříznivý vliv na životní prostředí; vybízí k podpoře výzkumu a inovací zaměřených na nalezení lepších řešení mobility, z technologického hlediska i v oblasti podpůrných technologií a politik;

149. poznamenává, že k dekarbonizaci dopravního odvětví je nutné sjednocení opatření napříč politikami v oblasti energetiky, dopravy, obchodu a výzkumu a inovací; zdůrazňuje význam jednotného přístupu v různých zemích, aby se zabránilo vnitrostátní fragmentaci, a upozorňuje na to, že je nezbytné stanovit standardy a požadavky na interoperabilitu, které evropským podnikům umožní využívat tržních příležitostí;

150. konstatuje, že zlepšené emisní standardy pro vozidla a účinnost paliva jsou zásadní jak pro snížení závislosti EU na ropě, tak na snížení emisí skleníkových plynů, a proto vyzývá průmysl, členské státy a Komisi, aby pokračovaly ve svém úsilí v této oblasti a urychlily je; žádá Komisi, aby přezkoumala emisní normy CO_2 pro osobní a dodávkové automobily pro období po roce 2020; konstatuje ovšem, že dlouhodobé řešení omezení emisí z dopravy a zajištění snižování poptávky po energii a diverzifikace dodávek spočívá v alternativních palivech a v elektrifikaci s využitím elektřiny z obnovitelných zdrojů a v podpoře udržitelnějších druhů dopravy;

151. vyjadřuje podporu komplexnímu balíčku opatření v oblasti silniční dopravy, který prosazuje účinnější stanovování rámcových cen infrastruktury a zavedení inteligentních interoperabilních dopravních řešení; zdůrazňuje, že energetickou účinnost lze zlepšit podporou digitalizace a používání inteligentních dopravních systémů a vývojem inovativních dopravních služeb; vyzývá k tomu, aby byla v odvětví dopravy přijata výzkumná a inovační strategie zaměřená do budoucnosti; podporuje vznik plánů v oblasti udržitelné městské a venkovské mobility, které se zaměřují na snižování znečištění z dopravy, přetížení, hluku a dopravních nehod; vyjadřuje přesvědčení, že tyto plány by měly usilovat o odstranění nerovností, pokud jde o uživatele se zdravotním postižením a ceny;

152. vítá posun směrem k nejvíce udržitelným a energeticky nejúčinnějším způsobům dopravy a dopravním cestám, jako je železniční doprava, námořní doprava na krátké vzdálenosti, vnitrozemská plavba a námořní doprava, a to díky tomu, že se tyto způsoby stávají konkurenceschopnějšími a účinnějšími, pokud jde o snižování emisí CO_2; zdůrazňuje v této souvislosti význam intermodality;

153. vyzývá Komisi, aby v rámci snah o dekarbonizaci odvětví dopravy předložila komplexní strategii pro silniční dopravu a aby podpořila větší úsilí o rozvoj a zavádění elektrické mobility v oblasti silniční dopravy;

154. upozorňuje na to, že rozšíření elektrických vozidel bude představovat velkou zátěž z hlediska výroby elektřiny, a vyzývá k provedení analýzy, na jejímž základě se určí, jaké maximální množství elektřiny je možné v rámci stávající výrobní kapacity dodávat;

155. vyzývá Komisi, aby předložila návrh na revizi systému označování spotřeby paliva a emisí CO_2 u osobních automobilů s cílem zajistit, aby spotřebitelé obdrželi přesnější, věcnější a srovnatelnější informace o emisích CO_2 a spotřebě paliva, a dostali tak vodítko k výběru energeticky nejúčinnějších vozidel, a tím i motivovala výrobce ke zlepšení energetické účinnosti jejich vozidel a zvýšení energetické bezpečnosti;

156. naléhá na Komisi, aby urychlila zavedení revidovaného zkušebního cyklu, který zajistí, že emise CO_2 a dalších znečišťujících látek z vozidel budou odrážet emise v podmínkách skutečného provozu;

157. vyzývá Komisi, aby urychlila integraci vyspělých technologií do inovativní železnice tím, že předloží iniciativu „přesun na železnici“, která může hrát klíčovou roli v čisté veřejné dopravě;

158. připomíná, že mezinárodní lodní doprava je stále vyloučena ze závazků na snížení emisí skleníkových plynů, ale zároveň z hlediska provozu zaznamenává vysoké tempo růstu; vyzývá Komisi, aby předložila legislativní návrh cílů týkajících se snížení emisí skleníkových plynů pro mezinárodní námořní dopravu, pokud nebudou do konce roku 2016 v Mezinárodní námořní organizaci schválena závazná opatření;

159. zdůrazňuje, že je nutné posílit koordinaci strategií týkajících se dopravy, vytápění a chlazení a dekarbonizace výroby elektřiny; vyzývá Komisi, aby předložila komplexní plány na snížení emisí CO_2 z odvětví dopravy a vytápění a chlazení, mimo jiné s ohledem na situace, kdy je k dispozici nadbytečná, čistá a levná energie vytvořená z různých obnovitelných zdrojů energie, kterou lze využít k nabíjení elektrických vozidel a provozu přístrojů na vytápění a chlazení;

160. zdůrazňuje, že je třeba zajistit, aby podporu z fondu EFSI dostávaly přednostně projekty, které umožňují technologický přechod na čistý a udržitelný dopravní systém; zdůrazňuje, že jiné nástroje finanční podpory, které jsou na úrovni EU dostupné, by měly přednostně zajišťovat investice do intermodality, železnice, námořní dopravy a vnitrozemské vodní dopravy;

161. vybízí Komisi, aby při harmonizaci certifikačních kritérií pro udržitelný cestovní ruch zařadila do své činnosti také kritérium využívání energie z obnovitelných zdrojů a kritérium snižování emisí CO_2 v souladu s cíli EU;

Výzkum, inovace a konkurenceschopnost

162. vyzývá Komisi, aby se intenzivněji věnovala oblasti výzkumu zaměřeného na lepší využívání evropských zdrojů energie a snížení jejich dopadu na životní prostředí, a zajistila tak udržitelný hospodářský růst, tvorbu pracovních míst, konkurenceschopnost průmyslu a zejména plnění dlouhodobých cílů EU v oblasti klimatu a energetiky;

163. zdůrazňuje, že v této souvislosti musí být plně využívány všechny možnosti financování EU, které se zaměřují na posílení bezpečných a udržitelných nízkouhlíkových energetických technologií, energetické účinnosti, obnovitelných zdrojů energie, inteligentních sítí, decentralizované výroby, flexibilní výroby energie, skladování elektřiny a elektrifikaci systému dopravy; vyzývá Komisi, aby se intenzivněji věnovala oblasti výzkumu a zaváděla tyto technologie, aby splnila cíle pro rok 2020 a 2030 a dlouhodobé cíle, zlepšila svou energetickou bezpečnost a podpořila hospodářskou obnovu; očekává, že přezkum programu Horizont 2020 v polovině období bude tyto priority odrážet; připomíná, že úkoly v oblasti energetiky v programu Horizont 2020 mají podporovat přechod na spolehlivý, udržitelný a konkurenceschopný energetický systém, jehož hlavní priority jsou uvedeny pod názvy Energetická účinnost, Nízkouhlíkové technologie a Inteligentní města a obce; připomíná, že v rozpočtu programu Horizont 2020 musí být výdaje na oblasti nefosilních paliv alespoň 85 % rozpočtu stanoveného pro úkoly v oblasti energetiky, z nichž nejméně 15 % celkového

rozpočtu stanoveného pro úkoly v oblasti energetiky musí být vydáno na činnosti tržního uplatnění technologií v oblasti obnovitelných zdrojů a energetické účinnosti;

164. má za to, že důraznější úsilí v rozvoji těchto technologií může přinést podstatný dlouhodobý užitek v podobě nákladově efektivní dekarbonizace, snížení nákladů na výrobu energie a poptávky po energii, a tedy posílení konkurenceschopnosti průmyslu;

165. konstatuje evropské vedoucí postavení v oblasti technologií v klíčových odvětvích, jako jsou větrné turbíny, elektrická vedení, rozvoj infrastruktury a služby sítí, městské dopravní systémy; vyjadřuje politování nad tím, že je toto vedoucí postavení nyní ohroženo, a vybízí Komisi, aby přijala naléhavá opatření s cílem toto vedoucí postavení zachovat;

166. naléhavě vyzývá Komisi, aby vypracovala iniciativu pro globální vedoucí postavení EU v technologiích a inovacích v oblasti obnovitelných a nízkouhlíkových energetických technologií, včetně energie vln, plovoucích solárních technologií a biopaliv vyráběných z řas, a aby podpořila veřejný a soukromý výzkum, vývoj a inovace v těchto oblastech;

167. vyzývá členské státy a Komisi, aby usilovaly o lepší interakci a koordinaci vnitrostátních a evropských výzkumných programů, a to zejména v oblasti energetiky, dopravy, IKT a stavebnictví, s cílem zajistit prioritu řešení společných problémů, jako je zvyšování energetické účinnosti, které by se mělo zaměřit nejen na odvětví vytápění, ale také na oblast chlazení, podpora menších projektů v oblasti výroby energie z obnovitelných zdrojů, snížení emisí skleníkových plynů, ale i zvýšení energetické bezpečnosti a rozvoj nových obnovitelných zdrojů energie, a aby co nejvíce začlenily tyto nové technologie na trh;

168. zdůrazňuje přidanou hodnotu zapojení IKT do energetických systémů a vyzývá Komisi, aby na úrovni přenosové soustavy zavedla společné normy pro inteligentní sítě, a zajistila tak stabilní dodávky a volný tok energie přes hranice a přispěla k energetické bezpečnosti, a aby na úrovni distribuční soustavy zajistila bezpečnost dodávek pro místní společenství, města a regiony; zdůrazňuje v tomto ohledu úlohu, kterou rozvoj inteligentnějších energetických sítí a nová zařízení pro skladování energie mohou sehrávat při zvyšování podílu energie z obnovitelných zdrojů;

169. uznává, že mohou zařízení inteligentního měření významnou měrou přispět ke službám distribuční sítě; zdůrazňuje, že spotřebitelé by měli vždy zůstat vlastníky údajů o své osobě a že data přenášená provozovatelům distribuční soustavy a jiným subjektům na trhu by měla být anonymizována a mělo by být řádně dodržováno právo na soukromí;

170. domnívá se, že další rozvoj vnitřního trhu s energií je svou podstatou spojen s jednotným digitálním trhem; vyzývá Komisi, aby podpořila propojení mezi energetickou unií a jednotným digitálním trhem cestou maximalizace přístupu pro spotřebitele k energetickým službám za použití digitálních platforem a cestou rozvoje vnitřního trhu s energií, který bude konkurenceschopnější, transparentnější a lépe integrovaný do digitální ekonomiky;

171. vyzývá Komisi a členské státy, aby zvyšovaly bezpečnost informačních technologií a ochranu kritických energetických infrastruktur, které poskytují klíčové služby

spotřebitelům, především pokud jde o rozvoj průmyslové výroby a rostoucí úlohu IKT v odvětví energetiky; zdůrazňuje v tomto ohledu, jak je důležité přijmout a včas provést směrnici o opatřeních k zajištění vysoké společné úrovně bezpečnosti sítí a informací v Unii, aby byla zachována vysoká úroveň bezpečnosti sítí a informací kritických infrastruktur;

172. zdůrazňuje, že prioritou členských států by v rámci programu Horizont 2020 mělo být snížení nákladů u méně vyspělých udržitelných bezpečných technologií, zejména u těch, které přispívají k celosvětovému snížení emisí skleníkových plynů a naplnění cílů EU pro rok 2030; vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily jasný právní a strategický rámec a také financování příležitostí k výzkumným a rozvojovým iniciativám a zavádění projektů, které pomohou Evropské unii dosáhnout svých cílů v oblasti klimatu, energetiky a ochrany životního prostředí a posílit hospodářskou konkurenceschopnost; vítá, že Komise přijala revidovaný plán SET; zdůrazňuje, že výzkum a vývoj a inovace by se měly zaměřit spíše na systémovou integraci různých řešení, které jsou již k dispozici nebo procházejí vývojem, než na jednotlivá odvětví a technologie, které jsou od sebe oddělené;

173. má za to, že pokrok v oblasti ekologických a nákladově účinných inovací a výzkumu a vývoje je pro budoucí konkurenceschopnost EU, včetně evropského průmyslu, rovněž zásadní;

174. vyzývá Komisi, aby předložila srozumitelný přehled různých nástrojů pro podporu a financování, jako jsou například program Invest EU, propojení Evropy (projekty společného zájmu), fondy v oblasti výzkumu a vývoje, strukturální a investiční fondy, nástroje pro financování inteligentních sítí (ERA-Net Plus), program Horizont 2020, EIB, Evropský energetický program pro hospodářské oživení (EEPR), Nástroj pro propojení Evropy – Energetika (CEF–E), NER300, Výzkumný fond pro uhlí a ocel (RFCS) a Eurogia+, a aby vyjasnila pravidla pro způsobilost u každého z těchto programů;

Realizace energetické unie: občané a města

175. připomíná závazek 6 000 evropských měst být průkopníky při přechodu k jiným zdrojům energie, zejména v podobě Paktu starostů a primátorů; naléhavě vyzývá Komisi, aby tuto síť plně mobilizovala, stejně jako jiné iniciativy, například Inteligentní města a obce nebo Energy Cities, a poskytla jim finanční a lidské zdroje k dalšímu rozvoji; domnívá se, že stranám Paktu starostů a primátorů by měl být udělen přednostní přístup k evropským finančním prostředkům;

176. zdůrazňuje, že aktivní strategie v oblasti vzdělávání / odborné přípravy a dovedností jsou při přechodu na udržitelné hospodářství účinně využívající zdroje základem; vyzývá členské státy, aby zavedly cílené programy odborné přípravy a vzdělávání občanů a aby podporovaly vzdělávání se zapojením místních komunit zaměřené na snižování poptávky po energii a výrobu energie z obnovitelných zdrojů; zdůrazňuje, že úspěch energetické unie vyžaduje rovný přístup k formálnímu a rovněž celoživotnímu vzdělávání a odborné přípravě jakožto základním prostředkům k reagování na měnící se okolnosti a aspirace občanů na jedné straně a potřeby pracovního trhu na straně druhé; připomíná, že školení a programy zvyšování kvalifikace, které mají pracovníkům

umožnit plně využívat potenciál udržitelné místní zaměstnanosti spojený s rozvojem obnovitelných zdrojů energie, jsou nepostradatelné;

177. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a smluvním stranám Energetického společenství.

18.9.2015

STANOVISKO VÝBORU PRO ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ, VEŘEJNÉ ZDRAVÍ A BEZPEČNOST POTRAVIN (*)

pro Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku

k tématu „Směrem k evropské energetické unii“
(2015/2113(INI))

Navrhovatel (*): Ivo Belet

(*) Přidružený výbor – článek 54 jednacího řádu

NÁVRHY

Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin vyzývá Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. vítá sdělení Komise a zdůrazňuje, že je důležité nalézt náležitou rovnováhu mezi jeho odlišnými cíli: energetická bezpečnost a cenová dostupnost, opatření na podporu energetické účinnosti, ambiciózní politika v oblasti klimatu a přechod na udržitelnější a nízkouhlíkové hospodářství a současně podpora zeleného růstu, posílení konkurenceschopnosti EU a poskytnutí dostupnějších cen pro spotřebitele; zdůrazňuje skutečnost, že dokončení vnitřního trhu s energií, stejně jako ambiciózní cíle v oblasti energetické účinnosti a obnovitelných zdrojů energie mají klíčový význam jak pro snížení vnější energetické závislosti, tak pro snížení emisí skleníkových plynů;

2. zdůrazňuje, že jediným způsobem, jak dosáhnout bezpečnosti dodávek energie a současně zachovat ceny energií na dostupné úrovni a splnit naše cíle v oblasti klimatu, je vytvořit udržitelné energetické prostředí, které by bylo založeno na vysoké míře energetické účinnosti, energii z obnovitelných zdrojů a inteligentní infrastruktuře; kromě toho zdůrazňuje, že pokud mají budoucí generace tento přechod uskutečnit, musí být již dnes přijata správná opatření;

3. konstatuje, že lepší míra vzájemného propojení a diverzifikace dodávek posiluje odolnost EU vůči narušení dodávek, zvyšuje energetickou bezpečnost a přispívá ke snížení

závislosti na fosilních palivech, jako je ropa, zemní plyn a uhlí;

4. trvá na aktivním zapojení sociálních partnerů do řešení sociálních dopadů přechodu na udržitelnou a dekarbonizovanou energetickou unii prostřednictvím platformy pro sociální dialog v oblasti energetiky;

5. zdůrazňuje, že každá nová iniciativa by měla být transparentní, měla by zamezit vytváření zbytečné administrativní zátěže a plně respektovat právo členských států svobodně určovat skladbu svých zdrojů energie;

6. připomíná, že dohoda dosažená Evropskou radou ohledně „rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030“ zahrnuje závazek ke snížení domácích emisí skleníkových plynů ve srovnání s úrovní v roce 1990 nejméně o 40 %, jenž představuje základ pro rozvoj dimenze dekarbonizace energetické unie; poznamenává, že toto rozhodnutí také představuje nejambicióznější příspěvek k mezinárodním jednáním o klimatu, která budou vedena na 21. konferenci smluvních stran Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu v Paříži v prosinci 2015 za účelem dosažení závazné dohody v oblasti změny klimatu;

7. připomíná usnesení Parlamentu ze dne 5. února 2014, které vyzývá k přijetí tří závazných cílů: cíl v oblasti energetické účinnosti ve výši 40 %, cíl v oblasti obnovitelných zdrojů energie ve výši nejméně 30 % a cíl v oblasti snižování emisí skleníkových plynů ve výši nejméně 40 %, a opětovně žádá Radu a Komisi, aby v rámci politiky EU v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 zaujaly a uplatňovaly mnohostranný přístup, který bude založen na vzájemně se posilujících, koordinovaných a koherentních cílech v oblasti snižování emisí skleníkových plynů, obnovitelných zdrojů energie a energetické účinnosti;

8. zdůrazňuje klíčovou úlohu legislativního návrhu pro vytvoření otevřeného, transparentního a solidního systému správy podporujícího začlenění do roku 2030, aby se zajistilo plné provádění cílů v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 transparentním a demokratickým způsobem, zaručilo pravidelné podávání zpráv a výměna informací a zajistilo plné zapojení Parlamentu prostřednictvím řádného legislativního postupu; žádá, aby Komise každoročně předkládala veřejně přístupnou zprávu o provádění politik a projektů v rámci energetické strategie Unie, která bude považována za součást kontroly Evropského parlamentu nad prováděním energetické unie; dále vyzývá Komisi k přezkumu stávajících legislativních nástrojů a zavedení nových pobídek, aby tím podpořila nové investice do energetického odvětví, zavádění nových technologií, vytváření pracovních míst a budování prosperujícího udržitelného hospodářství;

9. zdůrazňuje, že je zapotřebí dosáhnout na 21. konferenci smluvních stran Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu v Paříži komplexní, ambiciózní a závazné dohody, která bude obsahovat řádné záruky pro udržení výše nárůstu globální průměrné teploty pod 2 °C ve srovnání s předindustriální úrovní spolu s globálním, solidním a společným systémem pro transparentnost a odpovědnost, který bude zahrnovat monitorování, povinnost podávat zprávy a efektivní a účinný systém udržování souladu; je přesvědčen, že mezinárodní režim týkající se klimatu pro období po roce 2020 by měl obsahovat ustanovení umožňující větší ambice, podporovat úsilí o nákladově efektivní snahy o zmírnění změny klimatu a poskytovat příležitosti k ochraně ekologické vyváženosti a udržitelného rozvoje;

zdůrazňuje, že je nezbytné, aby se ke snížení emisí významným způsobem zavázali ti, kteří patří mezi největší znečišťovatele na světě; zdůrazňuje klíčovou úlohu, kterou by v oblasti klimatu a energetiky měla mít diplomacie EU, a celosvětové vedoucí postavení Unie, pokud jde o energeticky účinné technologie, což je prioritní pro vytvoření odolné energetické unie;

10. zdůrazňuje klíčovou úlohu systému pro obchodování s emisemi (ETS) jako nákladově efektivního, tržního nástroje k dekarbonizaci energetického systému v Evropě a k dosažení cíle EU týkajícího se snížení emisí do roku 2030 a na další období; domnívá se, že vedle rezervy tržní stability by měla být po roce 2020 provedena strukturální reforma systému ETS, která by zohledňovala cíl snížení emisí CO_2 do roku 2030 a která by zahrnovala – pokud nebude vynaloženo srovnatelné úsilí v jiných předních ekonomikách – hmatatelná a více harmonizovaná opatření týkající se úniku uhlíku na úrovni EU;

11. vyzývá Komisi, aby dále zkoumala otázku nepřímých uhlíkových nákladů a jejich dopadu na ceny elektřiny v členských státech a podílu na nich;

12. zdůrazňuje, že příjmy ze systému ETS by měly být využity zejména na podporu nízkouhlíkových inovací, energetické účinnosti a dalších opatření ke snížení emisí CO_2;

13. požaduje nové iniciativy EU v odvětvích, na něž se nevztahuje systém ETS, zejména v odvětvích s velkým potenciálem energetické účinnosti, jako je odvětví dopravy a stavebnictví, které by členským státům pomohly plnit jejich cíle v oblasti snižování emisí; podporuje zavedení zásady „energetická účinnost v první řadě“ a v souladu s usnesením Parlamentu ze dne 5. února 2014 k rámci politik v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 i ambiciózní cíl EU v oblasti energetické účinnosti pro rok 2030, jenž by byl zaměřen především na odvětví, na něž se nevztahuje systém ETS; považuje právní předpisy v oblasti energetické účinnosti a systém EU pro obchodování s emisemi (ETS) za vzájemně se podporující nástroje a vyzývá Komisi, aby systém ETS doplnila o emisní standard, který bude v oblasti investic jasným signálem k rozvoji obnovitelné energie a postupnému upouštění od nejméně účinných tepelných elektráren spalujících uhlí a od emisí metanu při výrobě ropy a zemního plynu, a vyzývá k postupnému rušení dotací na fosilní paliva;

14. domnívá se, že energetická účinnost je tím nejvíce opomíjeným zdrojem energie, a vyzývá Komisi, aby sloučila nejúčinnější přístupy k energetické účinnosti, včetně inteligentních sítí, s přechodem na jiné druhy dopravy a ekologickou mobilitou;

15. konstatuje, že budovy v EU jsou odpovědné za přibližně 40 % konečné spotřeby energie, za spotřebu zhruba 60 % dovozu zemního plynu do EU a za 36 % emisí CO_2 v EU a že největším zdrojem poptávky po energii v EU je vytápění a chlazení; vyzývá proto Komisi, aby se zabývala možnostmi zvýšení energetické účinnosti ve stavebnictví; zdůrazňuje potřebu modernizovat odvětví vytápění, zejména dálkového, zlepšit zabezpečení dodávek a zvýšit energetickou účinnost; zdůrazňuje, že je nutné podporovat ještě ambicióznější politiku v oblasti úspor energie v obytných a kancelářských budovách, kterých lze dosáhnout pomocí komplexní izolace a moderních stavebních řešení;

16. vyzývá Komisi a členské státy, aby uznaly význam energetické účinnosti a její úlohu jak

při snižování cen pro spotřebitele, tak při zabezpečování dodávek, a zdůrazňuje význam investic do energetické účinnosti v celé EU na základě plánů energetické bezpečnosti;

17. zdůrazňuje význam plného provádění směrnice o energetické účinnosti a směrnice o energetické náročnosti budov a přidělování větších finančních prostředků EU do těchto oblastí; zdůrazňuje, že v rámci revize by se opatření měla zaměřit na sociální bydlení a na nejproblematičtější nemovitosti z hlediska energetické účinnosti obývané domácnostmi s nízkými příjmy;

18. zdůrazňuje, že je důležité rozvíjet inteligentní systémy řízení, zejména v regionech, za účelem plného využívání potenciálu obnovitelných energií a jejich distribuce mezi územími v souladu s výrobními kapacitami a potřebami spotřebitelů;

19. žádá Komisi a členské státy, aby při stimulaci a výměně osvědčených postupů upřednostňovaly „síť inteligentních měst“ a aby plně využívaly místní a regionální projekty a opatření ke zvýšení energetické účinnosti a zmírňování emisí skleníkových plynů; dále zdůrazňuje výhody udržitelnějších systémů zdrojů energie, které mohou zvýšit účinnost, posílit postavení spotřebitelů a zlepšit drobné podnikatelské příležitosti; navrhuje propojit v provozním rozhraní všechny partnery víceúrovňové správy a aktivně do takto transparentní platformy zapojit Pakt starostů a primátorů;

20. zdůrazňuje, že je třeba odstranit ekonomické, regulační a administrativní překážky, a umožnit tak spotřebitelům, aby získali kontrolu nad svou spotřebou energie, povzbudit je, aby se angažovali v oblasti výroby energie a investovali do ní, a chránit je před energetickou chudobou;

21. vyzývá Komisi, aby vyvinula inovativní finanční pobídky, nástroje pro investice do dekarbonizace, aby mobilizovala veškerý potenciál pro zvýšení energetické účinnosti v odvětví bydlení, a to i pokud jde o udržitelnou dodatečnou modernizaci domů zranitelných rodin a občanů;

22. vyzývá Komisi a členské státy, aby na energetickém trhu zajistily rovné podmínky pro nové obchodní modely;

23. vyzývá Komisi, aby podporovala aktivní zapojení občanů a místních orgánů do výroby a řízení jejich vlastní energie, a to i prostřednictvím družstev, protože se tím podpoří investice do výroby energie z obnovitelných zdrojů a protože účast občanů v energetických družstvech může zvýšit jak jejich povědomí o výhodách účinnější spotřeby energie, tak zlepšit jejich kontrolu nad cenami energií;

24. vyzývá Komisi a členské státy, aby přistupovaly k otázce rozvoje venkova a nízké produktivity zemědělského odvětví závislého na dotacích jako příležitosti k využití zdrojů z různých systémů používaných v zemědělství za účelem stimulace investic do obnovitelných zdrojů ve venkovských oblastech, a tím zvýšily energetickou nezávislost a snížily náklady na výrobu potravin;

25. vyzývá k nové iniciativě EU týkající se emisí z využívání půdy, změny ve využívání půdy a lesnictví (LULUCF) v samostatném pilíři, která by pomohla členským státům při snižování emisí ze zemědělství, využívání půdy a lesnictví, jakož i zajištění dodatečného

snížení emisí do roku 2030, vedle požadovaného snížení emisí spojených se spotřebou energie;

26. zdůrazňuje, že jsou zapotřebí koordinovanější systémy podpory obnovitelných zdrojů energie v souladu s „Pokyny Evropské komise pro koncepci režimů podpory obnovitelných zdrojů energie“ a intenzivnější obchod s elektrickou energií z obnovitelných zdrojů v rámci EU, například prostřednictvím projektů, jako je iniciativa zemí v oblasti severních moří týkající se mořských sítí (the North Sea Grid); vyzývá Komisi, aby v rámci EU zajistila rovné podmínky pro obnovitelné zdroje energie a aby kladla větší důraz na decentralizovanou výrobu a vlastní spotřebu elektrické energie z obnovitelných zdrojů, a dala tak v oblasti investic jasný podnět k udržitelným formám energie tím, že podpoří maximální využívání všech dostupných zdrojů EU, zejména prostřednictvím Evropského fondu pro strategické investice, pro strategické projekty infrastruktury a ekologicky udržitelné projekty, rozšíření obnovitelných zdrojů energie a účinné využívání zdrojů; zdůrazňuje, že energetická unie by měla při podpoře nízkouhlíkových energetických zdrojů upřednostňovat tržní nástroje; vyzývá k vytvoření fungujícího jednotného trhu, zejména pro udržitelnou energii z obnovitelných zdrojů;

27. zdůrazňuje potřebu více než 1 bilionu EUR investic do energetického sektoru EU jen do roku 2020; domnívá se, že investice do integrované strategie výzkumu a inovací představují klíčový prvek ve vývoji nízkouhlíkových technologií a zejména obnovitelných technologií, inteligentních sítí a inteligentních domácích technologií, čisté dopravy a řešení skladování tak, aby se energetická unie stala hnací silou pro růst, zaměstnanost a konkurenceschopnost;

28. zdůrazňuje úspěch a další potenciál ekodesignu z hlediska zlepšení energetické účinnosti a energetické spotřeby výrobků, čímž dochází ke snížení nákladů na energie a spotřeby domácností a ke snížení emisí skleníkových plynů; vyzývá Komisi, aby zavedla další prováděcí opatření, s přihlédnutím k rozsáhlejší agendě účinnosti zdrojů, a aby přezkoumala stávající opatření, a zajistila tak jejich přiměřenost;

29. zdůrazňuje úlohu energetického štítku EU pro posílení postavení spotřebitelů a poskytování přesných, věcných a srovnatelných informací o energetické účinnosti výrobků spojených se spotřebou energie; zdůrazňuje potřebu revize energetických štítků s cílem dále usnadnit energeticky účinné rozhodování spotřebitelů a stimulovat výrobu energeticky účinných výrobků;

30. zdůrazňuje, že je třeba rozvíjet dlouhodobé využívání nových technologií pro výrobu, skladování a přepravu energie z obnovitelných zdrojů, přičemž je nutné se inspirovat z příkladu inovativních lokálních projektů;

31. zdůrazňuje, že je třeba věnovat pozornost malým a místním iniciativám v oblasti energetiky, které mohou přispět k cenově dostupné a udržitelné energii;

32. připomíná, že odvětví dopravy má významný potenciál v oblasti energetické účinnosti a představuje více než 30 % konečné spotřeby energie v Evropě; žádá Komisi, aby se vší naléhavostí zavedením dlouhodobých opatření vystupňovala snahy EU o dekarbonizaci odvětví dopravy a zároveň zajistila vysokou úroveň ochrany životního prostředí a zdraví;

33. odkazuje na přezkum bílé knihy o dopravě v polovině období a znovu opakuje, že podporuje stanovování úkolů a cíle pro konkurenceschopný dopravní systém účinně využívající zdroje; vyzývá Komisi, aby předložila legislativní návrh, kterým stanoví ambiciózní emisní standardy pro osobní a lehká užitková vozidla pro rok 2025;

34. připomíná, že mezinárodní lodní doprava je stále vyloučena ze závazků na snížení emisí skleníkových plynů, ale zároveň z hlediska provozu zaznamenává vysoké tempo růstu; vyzývá Komisi, aby předložila legislativní návrh cílů týkajících se snížení emisí skleníkových plynů pro mezinárodní námořní dopravu, pokud nebudou do konce roku 2016 v Mezinárodní námořní organizaci schválena závazná opatření;

35. trvá na tom, že jsou zapotřebí ambicióznější iniciativy EU pro rozvoj a stimulaci podnětů pro vytváření infrastruktury alternativních paliv, aby se ještě více podpořila výroba pokročilých a udržitelných biopaliv a jiných alternativních paliv, které představují významné úspory emisí skleníkových plynů během celého svého životního cyklu, a jejich pronikání na trh a používání a aby se urychlila elektrifikaci dopravy a přechod na obnovitelné zdroje energie; vybízí k používání infrastruktury pro alternativní paliva v rámci dopravy; zdůrazňuje, že je v této souvislosti důležité investovat do výzkumu, vývoje a technologických inovací a že je třeba rozvíjet inteligentní infrastrukturu, jako jsou dobíjecí stanice vybavené inteligentními měřícími přístroji;

36. vyzývá Komisi, aby předložila návrh na revizi systému označování spotřeby paliva a emisí CO_2 u osobních automobilů s cílem zajistit, aby spotřebitelé obdrželi přesnější, věcnější a srovnatelnější informace o emisích CO_2 a spotřebě paliva, a dostali tak vodítko k výběru energeticky nejúčinnějších vozidel, a tím i motivovala výrobce ke zlepšení energetické účinnosti jejich vozidel a zvýšení energetické bezpečnosti;

37. naléhá na Komisi, aby urychlila zavedení revidovaného zkušebního cyklu, který zajistí, že emise CO_2 a dalších znečišťujících látek z vozidel budou odrážet emise v podmínkách skutečného provozu;

38. konstatuje, že biomasa z udržitelného lesního hospodářství by mohla přispět k dosažení cílů v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030;

39. naléhavě vyzývá Komisi, aby vypracovala iniciativu pro globální vedoucí postavení EU v technologiích a inovacích v oblasti obnovitelných a nízkouhlíkových energetických technologií, včetně energie vln, plovoucích solárních technologií a biopaliv vyráběných z řas, a aby podpořila veřejný a soukromý výzkum, vývoj a inovace v těchto oblastech;

40. konstatuje, že současná politika EU v oblasti biopaliv byla široce kritizována za to, že nebere ohled na emise skleníkových plynů související s nepřímými změnami využívání půdy, které mohou být způsobeny přesunem stávající zemědělské produkce na neobdělávané pozemky, a to jak v EU, tak mimo ni;

41. domnívá se, že udržitelný přístup k plnění cílů energetické bezpečnosti EU by neměl dále rozšiřovat využívání biopaliv pěstovaných na půdě a že lepším řešením je zlepšení účinnosti paliv u vozidel, snížení poptávky po dopravě, utlumení intenzivního chovu hospodářských zvířat a větší využívání biopaliv z odpadů a zbytků, které nepůsobí další změny ve využívání půdy;

42. očekává a podporuje projekty a investice, které využívají odpadní uhlík jako komoditu pro nízkouhlíkové chemické látky a pokročilá biopaliva (například využitím mikrobů, které vznikají v odpadních plynech bohatých na uhlík a které jsou přeměňovány na paliva a chemické látky, jež nahrazují paliva vyrobená z fosilních zdrojů nebo biopaliva první generace), a tím snižují emise a znečišťující látky z průmyslových procesů, jako je výroba oceli;

43. vyjadřuje politování nad rozhodnutím Komise stáhnout svůj návrh na přezkum směrnice o zdanění energie a nad tím, že se členským státům nepodařilo dohodnout se na modelu, podle něhož by zdanění energie vycházelo z emisí CO2 a energetického obsahu;

44. domnívá se, že energetické bezpečnosti a případné soběstačnosti EU lze v první řadě dosáhnout podporou úspor energie a obnovitelných zdrojů energie, které společně s dalšími alternativními zdroji energie, jako jsou biopaliva, sníží závislost na dovozu; poznamenává, že dosažení energetické bezpečnosti musí doprovázet přísná pravidla ochrany životního prostředí, a žádá Komisi a členské státy, aby zabránily využívání těžby fosilních paliv, jako je hydraulické štěpení neboli frakování, zejména těch nekonvenčních;

45. připomíná environmentální, klimatická a zdravotní rizika a dopady spojené s těžbou nekonvenčních fosilních paliv a varuje před využíváním kontextu energetické unie na podporu těchto zdrojů energie;

46. vyzývá naléhavě členské státy, aby nepovolovaly žádné nové provozy pro nekonvenční hydraulické štěpení v EU, na základě zásady předběžné opatrnosti a zásady, že by měly být podniknuty preventivní kroky s ohledem na rizika a negativní dopady na klima, životní prostředí a zdraví spojené s hydraulickým štěpením při využívání nekonvenčních fosilních paliv a na nedostatky zjištěné v regulačním režimu EU u činností spojených s těžbou břidlicového plynu;

47. domnívá se, že používání hydraulického štěpení v EU s sebou nese rizika a negativní důsledky pro klima, životní prostředí a veřejné zdraví a ohrožuje dosažení dlouhodobého cíle EU v oblasti dekarbonizace; dále se domnívá, že z důvodu omezeného potenciálu nekonvenčních paliv k uspokojení budoucí poptávky po energii v EU a souvisejících vysokých investičních nákladů a nákladů na využívání nepředstavuje hydraulické štěpení slibnou technologii; naléhavě proto žádá členské státy, aby nepovolovaly žádné nové operace zahrnující průzkum nebo těžbu nekonvenčních paliv v EU, dokud se neprokáže jejich neškodnost pro životní prostředí a pro veřejnost;

48. žádá členské státy, aby v zájmu podpory tolik potřebných investic v energetice vypracovaly dlouhodobé strategie pro energetiku a aby v souvislosti s energetickým plánem do roku 2050 a dlouhodobým cílem snížit do roku 2050 emise skleníkových plynů o 80–95 % pokud možno uzavřely se všemi zúčastněnými stranami „národní energetický pakt“;

49. vyzývá Komisi, aby sledovala, zda jsou vnitrostátní energetické strategie v souladu s udržitelnými zásadami energetické unie;

50. zdůrazňuje, že i přes pokrok dosažený v posledních letech nejsou evropské energetické systémy stále dostatečně výkonné, současné podmínky na trhu nevedou k dostatečným

investicím a oblast energetiky je stále příliš nejednotná; zdůrazňuje, že nezbytným předpokladem pro fungování vnitřního trhu EU je dobře propojená síť, která ukončí energetickou izolaci členských států, a naléhavě vyzývá Komisi, aby podpořila dokončení všech hlavních projektů na vzájemné propojení;

51. zdůrazňuje, že je důležité podporovat iniciativy příslušných samotných odvětví s cílem vytvořit širší podporu pro evropskou energetickou unii;

52. vyzývá Komisi a členské státy, aby uznaly obrovský potenciál nejvzdálenějších regionů a zámořských zemí a území jako zdrojů obnovitelné energie v rámci modelu rozvoje založeného na úplné energetické soběstačnosti;

53. zdůrazňuje významné vedlejší přínosy v oblastech klimatu, kvality ovzduší, veřejného zdraví a životního prostředí, které vyplývají ze zlepšení energetické bezpečnosti prostřednictvím zvyšování energetické účinnosti, a doporučuje přechod na obnovitelné zdroje energie, jako je větrná, solární nebo geotermální energie;

54. znovu potvrzuje pevný závazek EU a jejích členských států dokončit jednotný trh s energií, na němž bude zajištěno důsledné uplatňování acquis, a žádá Komisi, aby navrhla 15% cíl pro rok 2025 pro přeshraniční propojovací infrastrukturu, zejména pro elektřinu z obnovitelných zdrojů; zdůrazňuje, že cílů v oblasti klimatu a energetiky nebude dosaženo bez rozvoje plně integrované evropské sítě, která bude vybavena řadou přeshraničních propojení, větším skladovacím potenciálem a inteligentními sítěmi, které zvládnou bezpečné dodávky velkého množství energie z obnovitelných zdrojů; zdůrazňuje, že je nezbytné zdokonalovat inovativní nízkoemisní technologie a řešení;

55. zdůrazňuje, že ve skutečném oběhovém hospodářství se odpad vrací zpět do ekonomiky jako surovina, aby se co nejdéle udržela přidaná hodnota výrobku, a proto má příprava k opětovnému použití a recyklaci mnohem vyšší prioritu než spalování; poukazuje na skutečnost, že mnohé členské státy již mají nadbytečné kapacity spaloven; zdůrazňuje potřebu lepšího plánování a sdílení informací a prevence efektů „uzamčení“; naléhavě vyzývá Komisi, aby zohlednila vazbu mezi energetickou unií a oběhovým hospodářstvím.

56. trvá na tom, že energetická politika EU by měla zajišťovat přístup k energii pro všechny, přispívat k dostupným cenám energie ku prospěchu všech spotřebitelů a posílit veřejnou kontrolu a regulaci v tomto odvětví; znovu opakuje, že energie je základní lidskou potřebou, a proto by se EU měla důkladně zaměřit na problematiku energetické chudoby a podporovat opatření k řešení tohoto problému, který se týká čtvrtiny občanů EU; připomíná, že tento problém se v nadcházejících letech pravděpodobně zhorší;

57. žádá Komisi, aby připravila akční plán pro boj proti energetické chudobě, který bude obsahovat konkrétní opatření a postupy, jak překonat energetickou chudobu a dostat občany EU z nebezpečí, vzhledem k tomu, že energetická chudoba se stává aktuálním problémem pro stále větší počet domácností a další domácnosti jsou tímto problémem vážně ohroženy, stále více spotřebitelů elektřiny a plynu nemá na zaplacení účtů a dostává se do dluhové spirály, a vzhledem k tomu, že se mnoho lidí rozhodlo vytápět své domácnosti levnými, neekologickými palivy, která škodí nejen jim, ale celému okolí;

58. vyzývá Komisi, aby do všech relevantních obchodních dohod začlenila kapitolu o energii;

59. doporučuje, aby se dohody zaměřily na zapojení přistupujících zemí EU do energetických projektů Evropské unie;

60. vyzývá k plné transparentnosti v evidenci dotací pro fosilní paliva v EU; vítá v tomto ohledu srozumitelnost, kterou tyto zprávy poskytují, například zpráva OECD z roku 2013 nazvaná Rozpočtová podpora a daňové výdaje v případě fosilních paliv, která přinesla soupis 550 opatření podporujících produkci fosilních paliv ve 34 členských zemích s hodnotou 55–90 miliard USD ročně v letech 2005 až 2011.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	15.9.2015
Výsledek konečného hlasování	+: 48 –: 7 0: 8
Členové přítomní při konečném hlasování	Margrete Auken, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Catherine Bearder, Ivo Belet, Simona Bonafè, Cristian-Silviu Buşoi, Nessa Childers, Birgit Collin-Langen, Mireille D'Ornano, Miriam Dalli, Seb Dance, Angélique Delahaye, Jørn Dohrmann, Ian Duncan, Stefan Eck, Bas Eickhout, Eleonora Evi, José Inácio Faria, Karl-Heinz Florenz, Francesc Gambús, Iratxe García Pérez, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Jens Gieseke, Julie Girling, Sylvie Goddyn, Matthias Groote, Andrzej Grzyb, Jytte Guteland, György Hölvényi, Jean-François Jalkh, Benedek Jávor, Josu Juaristi Abaunz, Karin Kadenbach, Kateřina Konečná, Giovanni La Via, Peter Liese, Susanne Melior, Massimo Paolucci, Bolesław G. Piecha, Pavel Poc, Frédérique Ries, Daciana Octavia Sârbu, Annie Schreijer-Pierik, Renate Sommer, Dubravka Šuica, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Estefanía Torres Martínez, Nils Torvalds, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Paul Brannen, Nicola Caputo, Elena Gentile, Adam Gierek, Martin Häusling, Krzysztof Hetman, Jan Huitema, Mairead McGuinness, James Nicholson, Bart Staes
Náhradníci (čl. 200 odst. 2) přítomní při konečném hlasování	Daniela Aiuto, Tiziana Beghin, Ashley Fox, Stefano Maullu

16.9.2015

STANOVISKO VÝBORU PRO ZAHRANIČNÍ VĚCI

pro Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku

Směrem k evropské energetické unii
(2015/2113(INI))

Navrhovatel: Francisco Assis

NÁVRHY

Výbor pro zahraniční věci vyzývá Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. vítá úsilí Komise vybudovat pevnou energetickou unii a požaduje, aby byla urychleně zavedena a aby bylo vynaloženo úsilí na revizi jejích cílů v oblasti energetiky a klimatu směrem nahoru, a zároveň aby byly zajištěny rovné podmínky pro evropské a mimoevropské výrobce energie, včetně širokého uplatňování revidovaného systému obchodování s emisemi (ETS); vyzývá Komisi a členské státy k přijetí opatření, která by zajistila rovné podmínky v hospodářské soutěži mezi producenty z EU a producenty ze třetích zemí, a to zejména s cílem zajistit nejvyšší normy v oblasti bezpečnosti a životního prostředí;

2. zdůrazňuje, že skutečně společná vnější energetická politika EU by měla jít ruku v ruce s její společnou zahraniční a bezpečnostní politikou; v této souvislosti naléhavě vyzývá k zajištění lepší koordinace mezi místopředsedkyní, vysokou představitelkou a příslušnými komisaři v zájmu zlepšení soudržnosti vnější energetické a bezpečnostní politiky EU; vyzývá proto Komisi k vytvoření silnějšího seskupení pod vedením místopředsedkyně, vysoké představitelky, která bude mít postavení osoby pověřené koordinací těchto politik;

3. zdůrazňuje, že závazné ambiciózní cíle EU a členských států v oblasti energetiky a klimatu týkající se energetické účinnosti a obnovitelných zdrojů by pomohly EU zajistit přední postavení v oblasti technologií v těchto oborech;

4. zdůrazňuje, že by energie neměla být používána jako prostředek politického nátlaku mezi členskými státy nebo v rámci mezinárodní spolupráce či zahraniční politiky;

5. zdůrazňuje, že dostatečných, bezpečných, stabilních, cenově dostupných dodávek energie je možné dosáhnout pouze za předpokladu, že energetická, obchodní a vnější politika půjdou ruku v ruce jednotným a konzistentním způsobem, což znamená, že EU musí začlenit svou energetickou politiku také do rámce cílů a strategických zájmů své zahraniční politiky, zejména pokud jde o vztahy se třetími zeměmi, a zajistit její soulad s politikami v oblasti rozvoje, bezpečnosti a obchodu v rámci spektra vnější politiky; je přesvědčen, že EU může snížit svou závislost na určitých vnějších dodavatelích a palivech a přispět k dlouhodobé energetické bezpečnosti maximálním využíváním obnovitelných zdrojů energie a upřednostňováním paliv či technologií, které jsou udržitelné z hlediska životního prostředí;

6. zdůrazňuje, že je třeba, aby EU a její členské státy vystupovaly na mezinárodní úrovni jednotně, aby odolávaly taktice „rozděluj a panuj“ používané Ruskou federací a aby zamezily politickému nátlaku vyvíjenému prostřednictvím blokování tras dodávek energie; varuje však před nebezpečím uplatňování diplomatického přístupu, který záměrně ignoruje zneužívání a sponzorování násilí, jež podporují některé režimy v zemích dodávajících energii; připomíná proto, že účinná a jednotná zahraniční politika Unie musí být založena na hlavních zásadách a hodnotách demokracie, lidských práv a svobody;

7. zdůrazňuje význam plné solidarity mezi členskými státy v oblasti energetické bezpečnosti;

8. konstatuje, že upřednostňováním energetické účinnosti a obnovitelných zdrojů energie a případnou diverzifikací zdrojů energie a dodavatelských tras se sníží naše celková potřeba a dovoz energie a že zvýšená podpora výzkumu a vývoje v oblasti energetiky, která se bude řídit zásadou technologické neutrality, je klíčem ke spravedlivému přechodu na nízkouhlíkové hospodářství a je životně důležitá pro posílení vedoucího postavení EU v oblasti technologií; poukazuje na to, že je důležité podporovat technologie pro skladování a konverzi energie, které jsou pojistkou proti kolísání světových cen energie a přerušení mezinárodních dodávek energie;

9. vyzývá Komisi a místopředsedkyni, vysokou představitelku, aby vytvořily komplexní rámec pro vnější rozměr energetické unie se zvláštním důrazem na podporu strategických partnerství s producentskými a tranzitními třetími zeměmi, zejména v rámci evropské politiky sousedství a s ohledem na politiky rozšíření, a to na základě sdílených společných hodnot; měl by se při tom zohlednit současný stav regionální spolupráce a plánování a rozvoj velkých infrastrukturních projektů a rychlé uvolnění finančních prostředků pro již uskutečňované projekty, včetně vypracování strategických alternativních tras a dodavatelů energií pro ty členské státy, které jsou v současné době závislé na jediném dodavateli, a pro členské státy označené za energeticky izolované oblasti; zdůrazňuje význam partnerství v energetické oblasti se zeměmi jižního Středomoří a zeměmi Východního partnerství a domnívá se, že by mělo být náležitě zohledněno v právě probíhajícím přezkumu evropské politiky sousedství; zdůrazňuje, že rozšíření stávající energetické infrastruktury a legislativy týkající se energetické správy do Evropského energetického společenství přispěje k větší stabilitě a lepšímu investičnímu prostředí v bezprostředním sousedství EU;

10. vyzývá Komisi, aby i nadále prosazovala vytvoření systému výměny energie mezi EU a USA s ohledem na stávající i budoucí vývoj v oblasti výzkumu, inovací a udělování

licencí pro rozvodné soustavy, např. vedení vysokého napětí, jehož cílem bude rozvoj globální sítě pro sdílení obnovitelných zdrojů energie;

11. vyzývá Komisi k vytvoření komplexní strategie pro diverzifikaci dodávek energie; zdůrazňuje význam nízkouhlíkových domácích zdrojů pro země, které jsou z velké části závislé na dovozu energií, a zejména na jediném dodavateli;

12. zdůrazňuje, že budoucí energetická unie by měla ukončit veškerou energetickou izolaci členských států a regionů a měla by prioritně pomoci nejzranitelnějším zemím diverzifikovat zdroje a dodavatelské trasy;

13. vyzývá Komisi k urychlenému zavedení vzájemně propojených energetických soustav mezi členskými státy, které by přispěly ke snížení závislosti na dodavatelích energie ze zemí mimo EU;

14. vyzývá Komisi, aby stanovila, jaké možnosti jsou k dispozici pro společné jednání o energetických smlouvách s vnějšími dodavateli, které by měly vždy dodržovat a propagovat základní hodnoty EU, a to dodržování lidských práv a demokracie a sociální ochranu, ochranu životního prostředí a spotřebitelů; požaduje, aby Komise hrála významnější úlohu při ověřování slučitelnosti mezivládních dohod a velkých obchodních dohod s právem EU a jejich dopadu na energetickou bezpečnost, a to i prostřednictvím jejich hodnocení ex-ante a účasti v jednáních; zdůrazňuje, že energetická unie by se měla zasazovat o udržitelnou spotřebu zdrojů a hospodářství s nízkými emisemi a že se toto směřování musí odrazit v politikách EU a průkopnickém úsilí EU při řešení otázek změny klimatu; zdůrazňuje, že základem energetické unie by mělo být jednotné vystupování při jednáních s třetími zeměmi; vyzývá v této souvislosti Komisi a členské státy, aby v zájmu posílení společného vyjednávacího potenciálu EU dobrovolně zavedly mechanismus společného vyjednávání, který by vedl k vypracování vyjednávacího postoje EU;

15. vyzývá Komisi, aby zřídila reflexní skupinu na vysoké úrovni pro otázky energetické bezpečnosti, zahraniční politiky a energetické unie se silným zastoupením a zapojením Parlamentu a zúčastněných společenských subjektů, a to za účelem vypracování spolehlivého přehledu možného dlouhodobého vývoje v oblasti nabídky a poptávky a v oblasti spolupráce s externími partnery, zejména pokud jde o budování kapacit a výměnu technologií v oblasti energie z obnovitelných zdrojů a energetické účinnosti a vztahy mezi energetikou a lidskými právy;

16. vyzývá Komisi k tomu, aby i nadále prosazovala záměr věnovat otázkám energetiky jednu samostatnou kapitolu v rámci transatlantického obchodního a investičního partnerství (TTIP);

17. domnívá se, že solidarita mezi členskými státy jako klíčová zásada pro zajištění bezpečnosti dodávek energie by měla být rozšířena také na smluvní strany energetického společenství.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	15.9.2015
Výsledek konečného hlasování	+: 51 –: 10 0: 1
Členové přítomní při konečném hlasování	Nikos Androulakis, Francisco Assis, Petras Auštrevičius, Amjad Bashir, Bas Belder, Goffredo Maria Bettini, Mario Borghezio, Elmar Brok, Klaus Buchner, James Carver, Fabio Massimo Castaldo, Javier Couso Permuy, Knut Fleckenstein, Anna Elżbieta Fotyga, Eugen Freund, Michael Gahler, Richard Howitt, Sandra Kalniete, Tunne Kelam, Afzal Khan, Janusz Korwin-Mikke, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Ilhan Kyuchyuk, Arne Lietz, Barbara Lochbihler, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Andrejs Mamikins, Ramona Nicole Mănescu, David McAllister, Francisco José Millán Mon, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Tonino Picula, Kati Piri, Andrej Plenković, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Sofia Sakorafa, Jacek Saryusz-Wolski, Alyn Smith, Jaromír Štětina, Charles Tannock, Eleni Theocharous, Ivo Vajgl, Elena Valenciano, Geoffrey Van Orden, Hilde Vautmans
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Cătălin Sorin Ivan, Antonio López-Istúriz White, Urmas Paet, Miloslav Ransdorf, Jean-Luc Schaffhauser, György Schöpflin, Renate Sommer, Dubravka Šuica, Traian Ungureanu, Bodil Valero
Náhradníci (čl. 200 odst. 2) přítomní při konečném hlasování	Claudiu Ciprian Tănăsescu

24.9.2015

STANOVISKO VÝBORU PRO MEZINÁRODNÍ OBCHOD

pro Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku

k tématu „Směrem k evropské energetické unii“
(2015/2113(INI))

Navrhovatel: Klaus Buchner

NÁVRHY

Výbor pro mezinárodní obchod vyzývá Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. je pevně přesvědčen, že dlouhodobě odolná energetická unie by měla být založena na vzájemném propojení, se zvláštním důrazem na energetické ostrovy a zranitelné regiony v rámci EU, zvýšení energetické účinnosti, šetření energií, plné využití všech jejích bezpečných energetických zdrojů udržitelných z hlediska životního prostředí, nákladovou efektivnost a odstranění energetické chudoby, zlepšení vlastní účinnosti a spolupráci i spolehlivé posouzení dopadů na budoucí energetickou infrastrukturu; podporuje cíl energetické unie odklonit se od ekonomiky závislé na fosilních palivech, v níž je dodávka energie založena na centralizovaném přístupu určovaném nabídkou a vycházejícím ze starých technologií; je přesvědčen, že obchod může k naplnění tohoto cíle přispět;

2. zdůrazňuje, že by EU měla v rámci svých priorit pomáhat nejzranitelnějším zemím diverzifikovat jejich zdroje a trasy pro dodávky energie, včetně zpětného toku, s důrazem na energii z obnovitelných zdrojů a příslušné skladovací prostory, s cílem zvýšit energetickou účinnost na celém světě, a měla by pomáhat vymýtit energetickou chudobu, přispívat ke globálnímu udržitelnému rozvoji a podporovat celosvětové úsilí o řešení změny klimatu;

3. upozorňuje na to, že EU dováží 53 % své energie v hodnotě cca 400 miliard EUR ročně, což ji činí největším dovozcem energie na světě; připomíná, že 61 % dovezeného plynu je využito v budovách, především k vytápění, a že poptávka po energii ve stavebnictví představuje přibližně 40 % spotřeby energie v EU a jednu třetinu spotřebovaného zemního plynu; zdůrazňuje proto, že zvyšování energetické účinnosti by mělo významný vliv na omezování dovozu energie do EU z třetích zemí a na obchodní deficity členských států, což by posílilo vyjednávací pozici EU ve vnějších energetických záležitostech; je

přesvědčen, že závazný cíl energetické účinnosti by byl nákladově efektivním prostředkem k dosažení energetické soběstačnosti; poukazuje na to, že ambiciózní program zvyšování energetické účinnosti bydlení v celé EU by mohl snížit nezaměstnanost v členských státech;

4. podporuje cíl energetické unie odklonit se od ekonomiky závislé na fosilních palivech, v níž je dodávka energie založena na centralizovaném přístupu určovaném nabídkou a vycházejícím ze starých obchodních modelů; je přesvědčen, že obchod může k naplnění tohoto cíle přispět;

5. zdůrazňuje, že veškeré obchodní dohody by měly obsahovat kapitoly o energetice zaměřené na vytváření oboustranně výhodných partnerství v oblasti energetiky, přičemž tyto kapitoly by měly usilovat o zlepšení přístupu ke zdrojům energie a k zahraničním trhům v rámci zavedených, dlouhodobých partnerství, a nových perspektivních partnerských zemí v oblastech zahrnujících střední Asii, severní Afriku, Středomoří a Ameriky, avšak neomezující se na tyto oblasti, a měly by učinit dodávky energie do EU bezpečnějšími a zavést normy kvality na energetické produkty a vyvinout společné normy pro udržitelnou výrobu energie; domnívá se nadále, že je klíčově důležité snížit závislost na dovážené energii, především širší podporou obnovitelných zdrojů energie a energetické účinnosti; vyzývá ke koherentnosti mezi obchodní politikou EU a zásadami energetické politiky EU v tomto ohledu a zdůrazňuje, že energetické kapitoly v obchodních dohodách by měly podporovat celkové cíle EU v oblasti klimatu a udržitelné energie i k dosažení cíle dekarbonizace hospodářství v souladu se zasedáním Evropské rady o energetické unii z března 2015;

6. poukazuje na to, že obchodní politika EU by se měla zaměřovat na zvýšení energetické bezpečnosti v souladu s článkem 194 SFEU a na diverzifikaci evropské skladby zdrojů energie a snižování závislosti na jednom dodavatelském a tranzitním bodě a současně respektovat příslušné rozdělení pravomocí stanovené ve Smlouvě; zdůrazňuje, že snížení závislosti na jednom dodavateli by nemělo vést ke zvýšení závislosti na dodavateli druhém; je přesvědčen, že všechny projekty v oblasti infrastruktury a obchodní dohody EU usilující o diverzifikaci zdrojů, dodavatelů a přepravních tras energie musí být zcela v souladu s dlouhodobými závazky EU v oblasti snižování emisí uhlíku a s právními předpisy EU v oblasti životního prostředí a dalšími příslušnými právními předpisy;

7. je přesvědčen, že nejúčinnějšími nástroji ke snížení závislosti na vnější energii dodávané nestálými mezinárodními dodavateli energie a k dosažení cílů EU v oblasti ochrany klimatu jsou racionalizace poptávky po energii, podpora bezpečných a environmentálně udržitelných zdrojů energie, zvyšování energetické účinnosti a lepší energetické propojení, a to prostřednictvím ambiciózních závazných cílů a výchovou občanů k odpovědné spotřebě energie; je přesvědčen, že energetickou závislost lze v krátkodobém výhledu snížit racionalizací poptávky po energii, rozvojem obnovitelných zdrojů energie a uchovávání této energie, skladováním plynu, vybudováním infrastruktury umožňující zpětný tok plynu, podporou nových projektů, které zajistí maximální využití stávající infrastruktury, a vypracováním regionálních plánů pro zabezpečení dodávek;

8. zdůrazňuje, že je nutné odstranit místa se sníženou průchodností a budovat propojení, která umožní přeshraniční obchod a vytvoření konkurenceschopných a plně integrovaných

regionálních energetických trhů;

9. poukazuje na to, že evropská strategie dovozu energie musí zohledňovat skutečné náklady a přínosy zdrojů energie tím, že aktivně zapojí místní obyvatelstvo do rozhodovacích procesů, a tím, že zhodnotí všechny přímé i nepřímé faktory, a nikoli pouze faktory spojené s přímým využíváním zdrojů energie; připomíná environmentální, klimatická a zdravotní rizika a dopady spojené s těžbou nekonvenčních fosilních paliv;

10. zdůrazňuje důležitý příspěvek, který může přinášet obchod k podpoře a rozvoji na budoucnost orientovaných technologií v energetice, zejména pokud jde o skladování a dopravu energie, např. podporu „zeleného zboží“ a rozvoj mezinárodních norem pro energetickou účinnost; vyzývá Komisi a členské státy, aby energetickou účinnost považovaly za zdroj energie sám o sobě; zdůrazňuje, že stávající technologie převádějící vyráběnou solární a větrnou energii na plyn mohou představovat záruku proti kolísání celosvětových cen energie vzhledem k již existujícím obrovským skladovacím zařízením, plynárenským přepravním soustavám a moderním plynovým elektrárnám; zdůrazňuje, že by měla obchodní politika EU usilovat o odstranění celních a necelních překážek obchodu v oblasti inovativních energetických technologií; poukazuje na to, že společnosti z EU vlastní 40 % všech patentů v oblasti technologií využívajících obnovitelné zdroje;

11. vítá jednání o „iniciativě zeleného zboží“ mezi EU a 13 dalšími členy WTO, jež se týká produktů, služeb a technologií, které přispívají k zelenému růstu, k ochraně životního prostředí, ke klimatickým opatřením a k udržitelnému rozvoji, a vyzývá k uzavření rozhovorů do konce roku 2015 – na ministerské konferenci WTO v Nairobi;

12. vyzývá Komisi, aby zajistila přísnější sledování jednání, které narušuje hospodářskou soutěž, a antidumpingová opatření na ochranu evropského odvětví energetiky před nekalým dovozem ze třetích zemí;

13. zdůrazňuje význam ustanovení obchodních dohod, která se týkají technologické spolupráce a služeb v oblasti energetické účinnosti a decentralizované výroby energie z obnovitelných zdrojů, včetně údržby a vývoje softwaru; poukazuje na to, že snižování emisí uhlíku je společným cílem EU a řady partnerských zemí, regionů a měst;

14. vyzývá členské státy a Komisi, aby v souladu se svou globální politikou v oblasti změny klimatu a se závazkem skupiny G20 postupně zrušit dotace na fosilní paliva neprodleně zakázala vývozní úvěry na investice do elektráren na fosilní paliva;

15. vyjadřuje politování nad tím, že se v Radě zastavily diskuse o modernizaci nástrojů na ochranu obchodu navzdory tomu, že Parlament vyjádřil přísnějším opatřením proti nekalému dovozu ze třetích zemí důraznou podporu;

16. vyzývá Komisi, aby prostřednictvím nástrojů mezinárodního obchodu pobízela rozvojové země k diverzifikaci své výroby energie, a aby podporovala výrobu solární energie zejména v oblasti jižního sousedství EU;

17. vyzývá Radu, aby pokročila v modernizaci nástrojů na ochranu obchodu a zajistila tak, aby evropský zpracovatelský průmysl, který vyrábí zejména turbíny, solární panely, vysoce kvalitní ocel a stavební materiály, mohl v plné míře využít energetického

přechodu;

18. zdůrazňuje, že jednání o dohodě o environmentálním zboží se musí opírat o definici environmentálního zboží, která je v souladu s politikami EU, a neměla by být v rozporu s opatřeními pro rozvojové země přijatými v rámci Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu (UNFCCC);

19. vyzývá členské státy, aby v případě potřeby zvýšily spolupráci v oblasti mechanismu výměny informací o mezivládních dohodách se třetími zeměmi v oblasti energetiky; vyzývá dále Komisi, aby prozkoumala možnosti dobrovolných společných vyjednávání jménem EU s vnějšími dodavateli o zakázkách v oblasti energetiky; opakuje však, že pomoc by měla být poskytnuta pouze v případě konkrétní žádosti jednoho nebo několika členských států, přičemž je třeba zohlednit svobodu podnikatelů při přijímání rozhodnutí;

20. zdůrazňuje, že energetické dohody by se měly vždy opírat o zásadu vzájemnosti a zajišťovat normy kvality a dodržování rámcových právních podmínek a právních předpisů EU; žádá Komisi, aby vypracovala normy pro energetické dohody se zeměmi mimo EU, které podpoří zájmy EU; v zájmu prosazování demokracie a transparentnosti žádá Komisi, aby pravidelně informovala Parlament o energetických dohodách mezi EU a zeměmi mimo EU;

21. vyzývá Komisi, aby podpořila iniciativy v oblasti spolupráce v odvětví energetiky mezi zeměmi Středomoří, a tak přispěla k míru a prosperitě národů těchto zemí a zdůrazňuje úlohu, kterou může obchodní politika EU hrát při zlepšování propojení mezi oběma stranami Středomoří; sdílí názor Komise, že je důležité vybudovat plynárenský uzel ve Středomoří a zastává názor, že je třeba zvážit jeho podporu z finančních nástrojů EU; současně zdůrazňuje, že středomořské členské státy by měly být aktivně podporovány v budování svých kapacit v oblasti solární energetiky a v dodávání případných přebytků do rozvodných sítí méně zvýhodněných členských států;

22. poukazuje na to, že zahájením jednání o dohodách v oblasti energetiky s třetími zeměmi by EU získala silnější hlas na mezinárodní scéně a vznikl by potřebný rámec pro projekty, které mohou zvýšit energetickou bezpečnost Evropy, především rozsáhlé investice do přeshraničních projektů budování infrastruktury.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	22.9.2015
Výsledek konečného hlasování	+: 31 –: 7 0: 1
Členové přítomní při konečném hlasování	William (The Earl of) Dartmouth, Maria Arena, Tiziana Beghin, David Campbell Bannerman, Salvatore Cicu, Marielle de Sarnez, Santiago Fisas Ayxelà, Eleonora Forenza, Karoline Graswander-Hainz, Ska Keller, Jude Kirton-Darling, Gabrielius Landsbergis, Bernd Lange, Emmanuel Maurel, Anne-Marie Mineur, Sorin Moisă, Franck Proust, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Viviane Reding, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Tokia Saïfi, Matteo Salvini, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Joachim Schuster, Joachim Starbatty, Adam Szejnfeld, Iuliu Winkler, Jan Zahradil
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Klaus Buchner, Dita Charanzová, Edouard Ferrand, Agnes Jongerius, Sander Loones, Gabriel Mato, Fernando Ruas, Jarosław Wałęsa
Náhradníci (čl. 200 odst. 2) přítomní při konečném hlasování	Marco Affronte, Andrejs Mamikins

15.7.2015

STANOVISKO VÝBORU PRO DOPRAVU A CESTOVNÍ RUCH

pro Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku

k tématu „Směrem k evropské energetické unii“

(2015/2113(INI))

Navrhovatelka: Henna Virkkunen

NÁVRHY

Výbor pro dopravu a cestovní ruch vyzývá Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. vítá představu Komise o udržitelné, nízkouhlíkové a ke klimatu šetrné energetické unii, jejíž součástí je integrovaný celoevropský energetický systém, a dokončení vnitřního trhu s energií založeného na hospodářské soutěži a zajišťování dodávek energie, který Evropě umožní snížit svou závislost na mimoevropských zemích a vytvořit vysoce kvalitní pracovní místa a růst; připomíná, že menší závislost na dovozu energie rovněž přímo podporuje evropské hospodářství;

2. vyzývá Komisi, aby vzhledem k tomu, že se jedná o celosvětový problém, pečlivěji monitorovala v rámci mezinárodních organizací a fór věnovaných změně klimatu snižování emisí oxidu uhličitého jinými zeměmi světa;

3. vyzývá Komisi a členské státy, aby jednou z priorit politiky EU v oblasti klimatu učinila dopravu, zejména s ohledem na nadcházející diskuse v rámci COP 21, a aby navrhla např. ucelené normy pro účinnost paliv pro těžká nákladní vozidla, autobusy a plavidla, jak je tomu již v případě osobních vozidel a dodávek;

4. odhaduje, že doprava se na konečné spotřebě energie v Evropě podílí více než 30 % a 94 % dopravy závisí na ropných produktech; domnívá se proto, že jedním z klíčových prvků rámcové strategie k vytvoření odolné energetické unie s pomocí progresivní politiky v oblasti změny klimatu by měl být systém čistší energie s jasnou vazbou na dekarbonizaci odvětví dopravy; zdůrazňuje, že pokud chceme v evropském dopravním systému dosáhnout environmentálně udržitelné skladby zdrojů energie, má prvořadý význam kombinace opatření na podporu energetické účinnosti a obnovitelných zdrojů

energie a vývoj inovativních energetických technologií; domnívá se, že je třeba podporovat využívání různých obnovitelných zdrojů energie, včetně zkapalněného zemního plynu u těžkých nákladních vozidel a v námořním odvětví; naléhavě vyzývá Komisi, aby předložila návrhy na případné odstranění daňových dotací, které mají nepříznivý vliv na životní prostředí; vybízí k podpoře výzkumu a inovací zaměřených na nalezení lepších řešení mobility, z technologického hlediska i v oblasti podpůrných technologií a politik;

5. zdůrazňuje skutečnost, že letecké a námořní odvětví patří mezi nejrychleji rostoucí zdroje emisí a spotřeby nafty; poukazuje na skutečnost, že mají-li být splněny emisní cíle CO_2 pro letectví a námořní dopravu, je třeba, aby byla v rámci Mezinárodní organizace pro civilní letectví a Mezinárodní námořní organizace zajištěna celosvětově dohodnutá pravidla; poukazuje na to, že pro zajištění konkurenceschopnosti evropských odvětví je nezbytné zajistit reciprocitu environmentálních norem; poznamenává, že dosud nebyla na straně uvedených subjektů zaznamenána dostatečná snaha jednat s cílem zavést účinnou regulaci emisí z letecké dopravy; žádá Komisi a členské státy o předložení iniciativ, které by urychlily vývoj ve věci takovéto celosvětové dohody a větší demokratické odpovědnosti ze strany uvedených subjektů; zdůrazňuje, že je důležité zohledňovat specifickou situaci ostrovů a nejvzdálenějších regionů, z níž vyplývají jejich hospodářská, sociální a územní omezení;

6. vybízí k rozvoji energetické infrastruktury, a to včetně infrastruktury pro alternativní paliva, v rámci makroregionálního přístupu, který umožní bojovat proti vytváření „energetických ostrovů“; vybízí rovněž k používání konceptů jako „methylalkoholové hospodářství“ a „infrastruktura inteligentních sítí“ (také v zájmu elektromobility) a „přepravní vozidla jako prostředek skladování energie“, s cílem zvýšit účinné využívání dodávek energie a zlepšit jejich bezpečnost;

7. podotýká, že 70 % Evropanů žije ve městech, a vyzývá členské státy, aby ve spolupráci s místními a regionálními orgány přijaly cílená opatření zaměřená na bezproblémovou, bezpečnou, hospodárnou, energeticky účinnou a cenově dostupnou veřejnou městskou dopravu; připomíná, že odpovědné územní plánování a udržitelná dopravní řešení v městských oblastech účinně přispívají k plnění cíle snižování emisí CO_2; naléhavě vyzývá Komisi, aby přijala opatření potřebná k podpoře veřejné dopravy, sdílených řešení mobility a příležitostí pro chůzi a cyklistiku, zejména v hustě obydlených oblastech, a aby v případě potřeby předložila návrhy na zlepšení pravidel EU v zájmu podpory multimodality a nových logistických služeb; v této souvislosti upozorňuje na nevyužitý potenciál, který nabízí intermodalita, nové informační a komunikační technologie a využívání motorů s čistým pohonem;

8. vyzývá k přijetí komplexní právní úpravy, která bude stimulovat dlouhodobé veřejné i soukromé investice a systémy financování v oblasti slibných a inovativních technologií, a to do výzkumu, výroby a distribuce paliv z obnovitelných zdrojů a moderní technologie motorů, technicky neutrálním způsobem, který nepovede k pokřivení trhu, ale i do evropských infrastruktur dopravních sítí, které se zaměřují na udržitelné a ekologičtější způsoby dopravy; zdůrazňuje, že je třeba se vyhnout komerčním i technickým úskalím; zdůrazňuje, že je třeba snížit emise postupným nahrazením fosilních paliv palivy z obnovitelných zdrojů, elektřinou nebo nízkouhlíkovými alternativami; domnívá se, že je

třeba podporovat včasné zavedení zkapalněného zemního plynu; připomíná, že otevření trhu palivům z obnovitelných zdrojů v letectví by pomohlo EU udržet si vedoucí úlohu v oblasti energie z obnovitelných zdrojů;

9. poznamenává, že k dekarbonizaci dopravního odvětví je nutné sjednocení opatření napříč politikami v oblasti energetiky, dopravy, obchodu a výzkumu a inovací; zdůrazňuje význam jednotného přístupu v různých zemích, aby se zabránilo vnitrostátní fragmentaci, a upozorňuje na to, že je nezbytné stanovit standardy a požadavky na interoperabilitu, které evropským podnikům umožní využívat tržních příležitostí;

10. upozorňuje na to, že rozšíření elektrických vozidel bude představovat velkou zátěž z hlediska výroby elektřiny, a vyzývá k provedení analýzy, na jejímž základě se určí, jaké maximální množství elektřiny je možné v rámci stávající výrobní kapacity dodávat;

11. vítá posun směrem k nejvíce udržitelným a energeticky nejúčinnějším způsobům dopravy a dopravním cestám, jako je železniční doprava, námořní doprava na krátké vzdálenosti, vnitrozemská plavba a námořní doprava, a to díky tomu, že se tyto způsoby stávají konkurenceschopnějšími a účinnějšími, pokud jde o emise CO_2; zdůrazňuje v této souvislosti význam intermodality;

12. vyzývá Komisi, aby v rámci snah o dekarbonizaci odvětví dopravy předložila komplexní strategii pro silniční dopravu a aby podpořila větší úsilí o rozvoj a zavádění elektrické mobility v oblasti silniční dopravy;

13. poznamenává, že využívání plynu v silniční dopravě představuje vyspělou technologii z hlediska emisí CO_2, která může na cestě k čisté dopravě sloužit jako překlenovací palivo; zdůrazňuje však, že poskytování dotací na budování infrastruktury by mělo být zaměřeno na čisté technologie;

14. vyjadřuje podporu komplexnímu balíčku opatření v oblasti silniční dopravy, který prosazuje účinnější stanovování rámcových cen infrastruktury a zavedení inteligentních interoperabilních dopravních řešení; zdůrazňuje, že je možné zlepšit energetickou účinnost podporou digitalizace a používání inteligentních dopravních systémů a vývojem inovativních dopravních služeb; vyzývá k tomu, aby byla v odvětví dopravy přijata výzkumná a inovační strategie zaměřená do budoucnosti; podporuje vznik plánů v oblasti udržitelné městské a venkovské mobility, které se zaměřují na snižování znečištění z dopravy, přetížení, hluku a dopravních nehod; vyjadřuje přesvědčení, že tyto plány by měly usilovat o odstranění nerovností, pokud jde o uživatele se zdravotním postižením a ceny;

15. vybízí Komisi, aby při harmonizaci certifikačních kritérií pro udržitelný cestovní ruch zařadila do své činnosti také kritérium využívání energie z obnovitelných zdrojů a kritérium snižování emisí CO_2 v souladu s cíli EU;

16. vyzývá Komisi, aby urychlila integraci vyspělých technologií do inovativní železnice tím, že předloží iniciativu „přesun na železnici“, která může hrát klíčovou roli v čisté veřejné dopravě;

17. zdůrazňuje, že je třeba zajistit, aby podporu z fondu EFSI dostávaly přednostně projekty,

které umožňují technologický přechod na čistý a udržitelný dopravní systém; zdůrazňuje, že jiné nástroje pro finanční podporu, které jsou na úrovni EU dostupné, by měly přednostně zajišťovat investice do intermodality, železnice, námořní dopravy a vnitrozemské vodní dopravy;

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	14.7.2015
Výsledek konečného hlasování	+: 40 –: 6 0: 0
Členové přítomní při konečném hlasování	Daniela Aiuto, Lucy Anderson, Marie-Christine Arnautu, Georges Bach, Izaskun Bilbao Barandica, Deirdre Clune, Michael Cramer, Luis de Grandes Pascual, Andor Deli, Isabella De Monte, Ismail Ertug, Jacqueline Foster, Dieter-Lebrecht Koch, Stelios Kouloglou, Merja Kyllönen, Miltiadis Kyrkos, Bogusław Liberadzki, Marian-Jean Marinescu, Georg Mayer, Gesine Meissner, Cláudia Monteiro de Aguiar, Jens Nilsson, Markus Pieper, Salvatore Domenico Pogliese, Gabriele Preuß, Christine Revault D'Allonnes Bonnefoy, Dominique Riquet, Massimiliano Salini, David-Maria Sassoli, Claudia Schmidt, Claudia Tapardel, Keith Taylor, Pavel Telička, István Ujhelyi, Peter van Dalen, Wim van de Camp, Janusz Zemke, Roberts Zīle, Kosma Złotowski, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Ivo Belet, James Carver, Bas Eickhout, Theresa Griffin, Ruža Tomašić, Henna Virkkunen

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU

Datum přijetí	10.11.2015
Výsledek konečného hlasování	+: 47 –: 13 0: 2
Členové přítomní při konečném hlasování	Zigmantas Balčytis, Nicolas Bay, Bendt Bendtsen, Reinhard Bütikofer, Jerzy Buzek, Philippe De Backer, Pilar del Castillo Vera, Christian Ehler, Peter Eriksson, Fredrick Federley, Ashley Fox, Adam Gierek, Juan Carlos Girauta Vidal, Theresa Griffin, Marek Józef Gróbarczyk, Roger Helmer, Hans-Olaf Henkel, Kaja Kallas, Barbara Kappel, Krišjānis Kariņš, Seán Kelly, Jeppe Kofod, Miapetra Kumpula-Natri, Janusz Lewandowski, Paloma López Bermejo, Ernest Maragall, Edouard Martin, Dan Nica, Angelika Niebler, Morten Helveg Petersen, Miroslav Poche, Michel Reimon, Herbert Reul, Paul Rübig, Algirdas Saudargas, Neoklis Sylikiotis, Antonio Tajani, Dario Tamburrano, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Claude Turmes, Miguel Urbán Crespo, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean, Kathleen Van Brempt, Henna Virkkunen, Martina Werner, Anna Záborská, Flavio Zanonato
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Ian Duncan, Cornelia Ernst, Jude Kirton-Darling, Olle Ludvigsson, Marian-Jean Marinescu, Clare Moody, Massimiliano Salini, Maria Spyraki, Pavel Telička
Náhradníci (čl. 200 odst. 2) přítomní při konečném hlasování	Isabella Adinolfi, Paul Brannen, Nessa Childers, Edward Czesak

JMENOVITÉ KONEČNÉ HLASOVÁNÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU

47	+
ALDE	Philippe De Backer, Fredrick Federley, Juan Carlos Girauta Vidal, Kaja Kallas, Morten Helveg Petersen, Pavel Telička
ECR	Edward Czesak, Ian Duncan, Ashley Fox, Marek Józef Gróbarczyk, Hans-Olaf Henkel, Evžen Tošenovský
PPE	Bendt Bendtsen, Jerzy Buzek, Christian Ehler, Krišjānis Kariņš, Seán Kelly, Janusz Lewandowski, Marian-Jean Marinescu, Angelika Niebler, Herbert Reul, Massimiliano Salini, Algirdas Saudargas, Maria Spyraki, Antonio Tajani, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean, Henna Virkkunen, Anna Záborská, Pilar del Castillo Vera
S&D	Zigmantas Balčytis, Paul Brannen, Nessa Childers, Adam Gierek, Theresa Griffin, Jude Kirton-Darling, Jeppe Kofod, Miapetra Kumpula-Natri, Olle Ludvigsson, Edouard Martin, Clare Moody, Dan Nica, Miroslav Poche, Patrizia Toia, Kathleen Van Brempt, Martina Werner, Flavio Zanonato

13	-
EFDD	Isabella Adinolfi, Roger Helmer, Dario Tamburrano
ENF	Nicolas Bay
GUE/NGL	Cornelia Ernst, Paloma López Bermejo, Neoklis Sylikiotis, Miguel Urbán Crespo
Verts/ALE	Reinhard Bütikofer, Peter Eriksson, Ernest Maragall, Michel Reimon, Claude Turmes

2	0
ENF	Barbara Kappel
PPE	Paul Rübig

Význam zkratek:
+ : pro
- : proti
0 : zdrželi se